

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanjih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, jutranje izdanje opoldne, večerje izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kazipotom“ ob novem letu vroč po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto	13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta	6 K 10 h, ali gld. 3-30
četrt leta	3 K 40 h, ali gld. 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. večer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doplačila naročnine ne oziramo.

Ogledi in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje drke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Naročnino in oglasje je plačati loco Gorica.

SOČA

•Vse za omiko, svobodo in napredek!• Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le uredništvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trzinu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

(Večerno izdanje.)

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

Ob otvoritvi deželnega zbora.

Danes popoldne ob 5. uri se otvorijo zopet vrata našega deželnega zbora.

Sesija, katero imamo pred seboj, utegne trajati nad mesec dni. Torej bo dosti časa za razvijanje najraznovrstnejšega delovanja, katero ima biti od slovenske strani tako, da bo v splošen prid našega naroda. Slovenski del naše dežele pa ima tudi res premnogo potreb, katerim mora opomoči deželni zbor, v kolikor so mu na razpolago sredstva, katerih pa, ako so nezadostna, treba iskati prav iz deželnega zbora na višjih mestih.

Gospodarstvo na kmetih stoji tako od danes do jutri. Trtna uš, toča, slana, povodnji, trajno neugodno vreme itd. so le prepogosto gostje našega kmeta, in prerado se pripeti, da takrat, ko upa na boljši pridelek, mu odvzame elementarna nezgoda le prečestokrat ves up ali velik del istega. — Pa tudi pouka o pametnem gospodarstvu potrebuje še živo naš kmet tuintam. Kdor le malce pozna naše razmere po kmetijah, tisti ve, koliko je potreba še storiti v tem pogledu. Zlasti je skrajni čas, da se lotijo poklicani činitelji kaj najmarljivejše baviti z vprašanjem, kako treba uspešno opomoči našemu vinogradniku. — Dalje smo pisali letos o nevarnosti, ki preti kupčiji s sadjem; to je velika nevarnost, ki bi vplivala na večji del Brd naravnost uničevalno. Treba bi bilo, in sicer tudi zadnji čas, da se uredi kupčija z raznim sadjem in drugimi pridelki tako, da bi imel glavni hasek od tega naš pridelovalec, ne le laški ali nemški prekupec ter da bi naš kmet blago samo prideloval in ga nosil na trg. Pred kratkim na primer je bilo v Gorici lepo število trdih Nemcev, menda z Dunaja, ki so nakupovali sadje ter ga pošiljali v svoje kraje. Splača se jim torej priti od daleč k nam, bivati tu dlje časa, napravljati kupčije ter zopet oditi. Da se jim to splača, so pričala očito tudi njihova lepo zaokrožena

telesa. Iz tega sledi najprvo, kako mičkana je cena, za katero prodaja naš kmet svoje blago, in kako velik mora biti dobiček, kateri dobijo ti ljudje od našega kmeta. Ali bi ne mogli opraviti vsega tega mi sami?! — V naših gorah treba storiti še mnogo za povzdigo živinoreje, napraviti koristna gospodarska društva itd. Skratka, kamor pogledamo na gospodarsko polje, je dela za polne roke, in sicer takega dela, kateremu treba preskrbeti opore tudi v deželnem zboru. Treba je delati izven njega, v njem pa iskati potrebne opore, kakoršne je dolžna dežela sama sebi.

Za našo obrt in trgovino gledé na druge odnošaje, katere nam prinesejo nove železniške zveze, glede na ugodno lepo ob morju, katera nam stopa pred oči prav vsled teh novih zvez še toliko očitneje, se moramo pobriniti pravočasno, da nas ne prehitijo tuji ter nam ne ostane le debelo gledanje...

Kaj pa je z našimi hudourniki, z regulacijo Soče ter drugih voda, kar prizadeva deželi vsako leto neizmerno škode?! — Kaj je z našim ljudskim in srednjim šolstvom, s perečim učiteljskim vprašanjem, z našim bojem za pravico našega jezika, itd. itd.

Nebroj vprašanj nam sili še v pero, ali nočemo jih naštevati še dalje; saj vemo vsi, da nam manjka na vseh koncih in krajih. —

Vrata deželnega zbora se odpirajo, in naši poslanci vstopajo. Razni občutki nas prešinjajo ob tem, in najraznovrstne misli se nam porajajo. Iz teh hočemo navesti tu le vprašanje: Ali pa so se naši poslanci pripravili pošteno na reševanje naloge, katera jih čaka? Ali so kaj študirali take in enake potrebe, kako smo jih navedli, da bodo znali zastopati uspešno svoje volilce? Ali imajo kak načrt, po katerem mislijo urediti svoje delovanje? Ali pa nimajo tega, ali vstopajo v deželno zbornico praznih rok, brez proučenja potreb našega kmeta?! Za danes ne moremo dati na to nikakega odgovora; počakati mo-

ramo torej, da vidimo, kako se razvije delovanje v deželni hiši.

Naši poslanci so deljeni v dva tabora, kakor je pokazalo »konstituiranje« ob prvih sejah. Naši napredni poslanci so imeli doslej jako težavno stališče, ker so se delale ovire njihovemu delovanju prav od naših klerikalnih poslancev. Ako ni izginila iz klerikalnih vrst mržnja do naprednih poslancev, potem ostane njihovo stališče tudi v bodoče težavno. Nò, prepričanje in zagotovilo imamo, da storijo svojo dolžnost v polni meri, kolikor sploh mogoče, ob nasprotju Lahov in klerikalnih Slovencev. Navzlic temu pa moremo tudi zagotoviti, da naši poslanci ne bodo delali ovir nikakemu pravemu delovanju za dobrobit našega ljudstva, pa naj prihaja inicijativa od katerekoli strani. To je ravno razlika v naziranjih...

Večino imajo klerikalni poslanci. Ker so ob volitvah toliko govorili, kako da bodo delovali za blagor našega »dobrega ljudstva« v vsakem oziru, kako da so nesebični ter da jim je pri srcu le to: pomagati »dobremu ljudstvu«, smemo pač pričakovati, da so preštudirali potrebe naše dežele in da imajo podroben načrt, kako razpletejo svoje delovanje, da bo tim uspešnejše, da bomo mogli ob zaključku sesije vslikniti: To pa je bila plodna sesija!

Ne homo se spuščali še v daljša razmotrivanja, katera se nam porajajo. Zaključujemo pa s tem: Obljuba dela dolg. Naši »katoliški« poslanci so mnogo obljubavali. Napravili so torej mnogo dolga. Zdaj pa je napočil čas, ko treba začeti poravnovati ta dolg. Pričakujemo, da bo vrnjen v polni svoti z obrestmi vred!

Slavnost v Rihembergu.

Dr. D. Treo je govoril po priliki tako: Slavna društva! Dragi rojaki!

Vipavska dolina pozdravlja zopet enkrat slovenske svoje goste. Po neprijetnih dneh

»Statistika dokazuje, da se z izseljenjem ne pride v okom preobljudenju.«

»Švjatecki naglo dvigne glavo ter upre svoje ribje oči v govornika.

»Torej je treba vpeljati pri nas kitajski običaj,« se oglasi z debelim glasom.

»Dovolite... kako to, kitajski običaj?«

»Na Kitajskem imajo namreč starišči pravico, daviti nesposobne otroke — torej kaj! treba je, da dobé pri nas otroci pravico, daviti nesposobne stariše.«

Zgodilo se je! Strela je udarila, naslonjač je zaječal pod tetami in jaz sem se zganil. Suslovski zapre oči ter ostane nem za nekaj časa.

Molčanje.

Na to se ozve trepetajoč se od groze glas mojega bodočega tasta:

»Gospod, nađejam se, da kot kristjan...«

»Čemu imam biti jaz kristjan?« seže mu Švjatecki v besedo, zlobno potresuje glavo.

Druga strela! Naslonjač s tetami jame se tresti kakor mrzliččen ter leti v propasti... Jaz čutim, da se tudi pod menoj odpira zemlja.

posijalo je zopet žarko solnce na slikovito to dolino, na množice dragega slovenskega naroda, na narodna naša društva, na viharjajoče naše trobojnice, in sijajni ta pogled dviga nam vsem v srcih čut, v mislih zavest! Ne vdajmo se! vkljub vsem nasprotujočim viharjem nismo še izgubljeni Slovenci!!

V Rihembergu smo! — Nov kraj za vipavske slavnosti in vendar takó primeren! — Saj današnja slavnost je le predslavje velevažnih, mogočnih dogodkov v Vipavski dolini. — Še kratek čas, in Vipavska dolina bode zvezana po železnici z Gorico, in le še kratka doba, — nekaj let — in Vipavska bode zvezana po svetovni železnici z našimi hribi in z nemškimi, pa tudi slovanskimi severjem. — Le glejte, rojaki, nad nami se dviga še lepi ali vendar temni in zapušteni grad, kateremu je tlačenil in sužnjeval v preteklih nam še skoraj v spominu živelih časih slovenski kmet-trpin, danes pozdravlja nas raz njega celó slovenska trobojnica — v bližnji bodočnosti pa se bode tukaj vila cesta do svobode in napredka, cesta do boljše gospodarske bodočnosti! — In ravno Vas, Rihemberganje, ki ste se v zadnjem času opetovano odlikovali narodno in gospodarsko — ne sme zadeti zavist vipavskih rojakov: bodite ponosni na svojo sedanost, zidajte pridno in zaupno na svojo prihodnost. Živeli vrli Rihemberganje in Brejci!

In mi vsi drugi, ki smo prišli iz Vipavske doline in solčne Goriske, od svežega Krasa in sinje Adrije — v prijazni ta kraj — praznujemo veselo vipavsko predslavje. Saj — če tudi jih nekaj ni prišlo, ki bi se bili v naši sredi na svoje oči lahko prepričali, da smo boljši kakor nas opisujejo — mi lahko s ponosom rečemo, da smo prišli v dobrih znamenjih.

Prvo znamenje — naše narodno znamenje sokolstva! — Šibko drevesce še sicer proti mogočnemu deblu sokolskemu med severnimi slovanskimi brati! In vendar večno resnična in zdrava načela, katera gojimo in katera mora gojiti vsak narod, ki se hoče obvarovati narodne smrti. — Narodni ponos in narodna zavednost proti tujcu: toliko bolj ponosni in

Vse je zgubljeno, vsa nada je proč. Nakrat pa se ozve kakor zvonček zvonec smeh Katricin, za njim se spusti v smeh, ne vedé zakaj, Jačkovič, jamem se smejati, ne da bi vedel čemu tudi... jaz.

»Oče!« zakriče Katrica. »Vladko vam je že poprej povedal, da je gospod Švjatecki original. Švjatecki se le šali in jaz vem, da ima mater ter je njen najboljši sin!«

»Kaka poniglavka je ta Katrica! Ona si ne samo domisli, marveč celo ugane, ker Švjatecki zares ima mater ter je vedno njen vrli sin.

Njen smeh in besede popravijo nasprotje. Pa še bolj jo popravi prihod služabnika z vinom in pecivom. Bil je to oni vratar, ki mi je odnesel ona dva rublja, toda sedaj je bil oblečen v frak ter se nosil ponosno kakor lakaj. Oči ima uprte v pladnik, steklenice rožljajo, on pa gre tako počasi, kakor bi nesel čašo polno vode.

Začenjam se bati, če mar ne spusti vsega na tla; na srečo pa je bila prazna moja bojazen...

Čez kratko so bile čaše napolnene. Napoči trenutek zaroka.

(Dalje pride.)

TA TRETJA.

Kratkočasna povest.

Poljski spisal H. Sienkiewicz.

Posl. Podravski.

(Dalje.)

Na ulici so ogledovali ljudje njegovo rogljasto palico in velikanški oguljen klobuk, toda tega sem bil že navajen...

Pozvoniva, vstopiva.

V veži že začujem glas strica Jačkoviča, razpravljajoč o preobljudenju. Stric Jačkovič neprestano govori o preobljudenju; v tem tiči njegova modrost. Katrica se je kazala v svojih koravdah kakor gliva in bila je krasna... Suslovski je hodil v fraku, takó tudi sorodniki; stare tete pa v svilnatih suknjah.

Prihod Švjateckega je napravil vtis. Ogledujejo ga z očividnim nemirrom... On pogleda mračno okrog sebe ter najavi Suslovskim, da bi se gotovo ne bil vsiljeval, ako bi ne bilo to, da se Vladko ženi, ali sploh ima nekaj takega v mislih.

To »nekaj takega« je napravilo kar najslabši vtis. Suslovski se ponosno zravna po koncu ter vpraša, kaj gospod

Švjatecki misli s to besedo... Švjatecki odgovori, da mu je to vsejedno, toda »za Vladka« bi bil zmožen dati se celo polakirati, zlasti ako bi vedel, da je gospodu Suslovskemu kaj mar za to... Moj bodoči tast pogleda ženo, mene in Katrico s pogledom, ki je kazal, da se v njem bori groza s pohujšanjem.

Na srečo še popravim položaj z redko pri meni samozavestjo ter poprosim prihodnega tasta, naj me predstavi onim udom rodbine, katerih še ne poznam...

Sledi predstavljanje, na kar se vsedemo k mizi.

Katrica sede poleg mene ter pusti svojo roko v moji. V sobi je dokaj ljudij, toda vsi so nekako otrpneli in molčeči. Ozrače postane dušljivo.

Stric Jačkovič jame znovič govoriti o preobljudenju. Moj Švjatecki gleda pod mizo... V tišini se razlega čedalje razločnejše Jačkovičev glas, kateri, ker je Jačkoviču manjkal prednji zob, se je vsikdar, kadar je imel izgovoriti š, spremenil v zategljiv žvižg.

»Najogromnejša nezgoda more sčasoma nastati iz tega za vso Evropo,« zatrjuje Jačkovič.

»Izseljenje...« omeni nekdo na strani.

toliko bolj zavedni mi, kolikor bolj krivičen in kolikor bolj ošaben je tuji sosed. — Bratstvo in edinost med nami: res, da smo si le po smrti vsi enaki, da nam pa že v živelju pričinja razlika zmožnosti, moči in — sreče — ali vsi brez razlike stanu imamo enake pravice do napredka. Ne na vrvi za tem ali onim stanom, složno drug z drugim, močnejši s šibkejšim naprej do skupnega cilja — do razvoja in blagobita našega naroda!

Ponos in narodne zavednosti, čilosti in gibčnosti, odkritosrčnosti in vstrajnosti želimo Vam, poštenim, veselim Vipavcem, slovenski Sokoli.

Drugo znamenje — slovenska naša pesem. Naj Vam o tem znamenju tudi govorim? Ne, saj jo zapoje slovenski pevec. — Na čudež Vas pa hočem opozoriti, rojaki, kako namreč edini ta pesem slovenska pod narodno trobojnico! Ni liberalna, rojaki, se manj klerikalna, in vendar druzi staro in mlado, moško in žensko. — Glejte, te čete narodnih pevcev pred Vami — od različnih krajev — pod različnimi voditelji — in čudo vseh slovenskih čudežev! — med vsemi mir, med vsemi sloga — brez osehne zavisti in osebnih spletkarij, pred očmi le skupni cilj — proslava slovenske pesmi, tega zaklada, kateri si je v bogati meri ohranil borni in mali narod slovenski! — Rojaki, ako smo tukaj narodni in edini, potem je teško razumeti se težje verjeti v nesebičnost truda, iz nas drugje napraviti katoliške in nekatoliške razcepljenice!!!

Imamo pa še eno znamenje, pod katerim smo se zbrali: znamenje slovenskih bralnih društev. To znamenje je znamenje duševne prosvete duševnega in z njim gospodarskega napredka. — Prihodnja leta prinese v našo deželo — revolucijo misljenja našega naroda in revolucijo gospodarskega prometa in življenja. Na ta ogromni preobrat se mora naš narod pravočasno pripraviti, da ne bode kakor že tolikokrat podoben tistim lenim svetopisemskim devicam, ki so pozabile z oljem napolniti svoje svetilke in zamudile gospoda. In to olje, s katerim se moramo preskrbeti, je olje omike, olje znanja in spoznanja, olje razsodnosti. — Dobiva se iz knjig, — ne iz molitvenih, ki naj bodo tolažilo in krepilo v pobožnih urah, temveč iz knjig gospodarstva in skušenj iz tistih blagoslovljenih in tudi tistih prokletih listov našega posvetnega življenja. — In najboljše olje te prosvete in razsodnosti naj bi se oddajalo v „konsumu“ — slov. bralnih društev! — Podučuje se naj v njih! Ne enostransko, ne zaslepljeno, temveč vsestransko, da se bodo čuli zvonovi od vseh strani kakor ob mirnem nedeljskem dnevu! In naš narod naj se uči soditi; naj ne ostane ob tem preobratu nerazsodna ovčica na vrvi, tako zvano „dobro naše ljudstvo“ — temveč vedno v sirjih in sirjih vrstah naj dviga glave po koncu, učiti se mora in misliti, potem bode moglo tudi spoznati in razsoditi.

Ako nočete torej, rojaki Vipavski, česenj zobati z Italijani in Nemci — kar je znano nevarna reč, — ako hočete pridelke svoje doline spraviti v večji in boljši množini v svet in v denar — potem odložite pravo-

časno v stran tiste stare čevlje in obrabljena kopita — tudi ko bi bili škornji na kveder vmes. — Napredujmo! Pripravimo se pravočasno na gospodarsko tekmovanje z močnimi sosedmi, da ne bomo pešali in zaostajali za njimi, kakor bode zaostajalo slabotno kljuse za novim železniškim vlakom!

Na delo torej, bralna društva vipavska, na delo rojaki vipavski! Učite Vi izkušeni in učite se od izkušenih s skupnim narodnim in gospodarskim ciljem pred očmi! In kedar bode Vas, bratje od sinje Adrije, ki ste nam najbolj pri srcu, čez nekaj let vozila nova železnica čez Kras v gospodarsko prerajeno Vipavsko dolino, takrat upamo, da nejdemo ob svitanju tukaj ista gorja in iskrena slovenska srca kakor danes — zajedno pa srečen in zadovoljen del našega slovenskega naroda. Tej lepši bodočnosti, rojaki vipavski, naš sokolski: Na zdar!

DOPISI.

Iz Kojškega. — Da ne bojo ljudje res mislili, da je vse tako, kakor je pisano v dopisu iz Brd v „Gorici“ št. 48. od 17. t. m., si štejemo jaz podpisani v dolžnost nekoliko pojasniti zadnjo točko dopisa:

Na večer tistega dne, ko je bil ples v Snežatnem, sta se sročala Anton Marinič iz Kaleh in Anton Modrc iz Figovice; zadnji, ki je bil tako natrknjen, da so ga komaj noge držale, je pral prvega, zakaj ni šel gost v Snežatno, na kar mu je Marinič odgovoril, da kaj njemu mar za godbo. Modrc mu je nato nekaj razaljivega odgovoril, in tako sta se nekoliko časa pričkala o domačih stvarih; beseda je dala besedo, tako da nazadnje je Marinič z nogo brcnil Modrca, namreč kakor se glasi obtožba, ker tega jaz ravno nisem videl, ali da je Modrc na tla padel ter da so ga morali drugi proti domu spremiti, ni nobeno čudo, ker, kakor sem že rekel, bil je prav pošteno natrknjen, sicer ne bi bil mogel pasti. Torej to ni bil noben cestni napad, kakor dopisnik piše. Jaz sem bil pričujoč, in jaz edini poznam najbolj ta dogodek, ker tam okoli ni bilo tisti čas nobenega drugega in jaz sem bil edina priča; vse, kar je drugače povedano, je sama laž in hinavstvo.

Bodi se omenjeno, da jaz ne zagovarjam ne jednega ne drugega teh dveh mož. Toliko pa lahko zagotovim, da Tone Marinič iz Kaleh ne bi bil imel teh sitnostij in stroškov, ter ne bi bil po časnih krivo obsojkan, ako ne bi bil tistega dne Butc pijan.

Toliko v pojasnilo.

Anton Marinič, po domače „Riko“.

Domače in razne novice.

Gospodje pevec II. oddelka pevskega in glasbenega društva se opozarjajo, da bodo pevske vaje odslej redno vsak ponedeljek, četrtek in petek ob 8½ uri zvečer v društvenih prostorih.

Imenovanje. — Na loterijskem uradu v Trstu je imenovan oficijal Vinko Jaut kontrolorjem in oficijal Josip Bizjak arhivarjem. Iz Prage v Trst pride oficijal Viktor Schmied kot višji oficijal.

Dnevni red današnje seje deželnega zbora ob 5. pop. — Deželni odbor predlaga

zdelo nagla in hitra smrt, nego dolgotrajna, mučna, neozdravljiva bolezen.

Neverjetnostij pa še ni konca. Najrazličnejši glasovi begajo liberalne vrste, glasovi o imenitnem napredovanju klerikalne organizacije. Nabavili so si namreč iz dobička „Centralne posojilnice“ nov pljuvalnik, kamor bodo pljuvali „centrifugasi“ same jeze, ko bodo prebirali „Sotine“, napade na ta demarni zavod, vkupili so si nov kotel za kuhinjsko šolo, v katerem bodo kuhali nove naklepe proti liberalni stranki, dobili so za par grošev oči mežnarja iz Tribuše mošnjo z zvončkom, ker je „centralna“ Wertheimerca za Centrifugo prevelika, in na Starem trgu pri nekem starinarju so vkupili za ogromno svotico laterno, da se jim ne bo moglo več očitati „teme“. Preč. g. Andrej Pavlica je pa izjavil v zadnji seji, da izpremenil svoje ime v „Hrabroslava“, ker noče več imeti istega imena kakor Andrej Gabršček. S tem je rešil čast svoje stranke, in pozni rodovi se ga bodo spominjali zjutraj, opoldne in zvečer, pred jedjo in po jedi.

Svoje dni sem trdil snelo trditev o kitajskih razmerah v klerikalnem taboru; zadnja „Gorica“ pa je že prinesla v terek cel podlistek o „državi nebeskega solca“, da se

spise o izvolitvi poslancev: 1. grofa Panigaja (poročevalec Venuti); 2. dr. Dragotina Treo (poročevalec Berbut); 3. Alojzija Faidutti (poročevalec Marani); 4. Janeza Lapanja (poročevalec Klančič); 5. Mizarska zadruga v Gorici prosi podporo in predujem iz deželnih sredstev (Marani); 6. o troških za nastanitev orožništva (Marani); 7. načrt zakona o razredbi ceste, ki se ima zgraditi v Ljaski dolini od skladovalne ceste Šempeter-Dornberg do državne ceste pri Ozeljani (Berbut); 8. o prispevku 2160 K za obrambena dela proti Sotkim vodam in proti rušenju zemljišč v Št. Mavru; načrt zakona o pogoditvi Krasa v politič. okraju Tolminkem in v nekaterih občinah Kanalskega sodnega okraja; 10. prememba prvega odstavka § 14. dež. zak. gledé plemenitve goveje živine; 11. prispevek za zgradbo Bohinjske železnice; 12. potrditev nakazila miloščine Pompeju Gortani; 13. Potrditev nakazila miloščine Mihi Gorup; izvolitev jednega člana v petičijski odsek; pravila zavarovalnega zavoda.

Zanimiva poroka. — Iz Bolca nam pišejo 19. t. m.: „Danes popoldne je bila poroka neveste Katarine Popotnik, rojene 5. marca 1832, poročene Kutin, vdove Komac, poročene Popotnik, potem vdove in zdaj novoporočene Trebše, torej četrtkrat poročene rojene Kovač iz Bolca, pri mnogostevilni udeležbi radovednih, z 49-letnim Trebše s Srpenice. Nevesta je se zelo čvrsta, krepka in zdrava. — Želimo jima, naj Bog blagoslovi ta mladi zakon, da bi se se dolgo vrsto let radovala nad sadom te ljubezni. Taki slučajji, ki niso prerodki, kažejo, da mora biti podnebje in življenje v gorah zelo ugodno, da nam je celo v visoki starosti bog Amor naklonjen“.

Še enkrat prof. Berbut. — „Prim. List“ ga hoče oprati. Pravi, da je bila komisija v nekem cestnem sporu že določena in da na dveh krajih ni mogel biti! Povabljeni so bile različne stranke itd.! — Larifari! V cestnih zadevah se razume Berbut kakor zajec na bobni! Drugi deželni odbornik g. Klančič je dolgoleten predsednik cestnemu odboru in ves čas v teh poslih, v Berbutu pa je le kvintal domisljije. Ne razume ne pravnih ne tehničnih, ne gospodarskih razmer v cestnih zadevah, pa si poklada neko važnost, ki ga le smeši! — Zdi se nam, da je bil g. Klančič tudi res navzoč na tej komisiji, torej je bil Berbut — peto kolo! Njegova prokleta dolžnost je bila: udeležiti se seje deželnega solskega sveta, in to toliko bolj, ker je dobro vedel, da so na dnevnem redu izredno važne stvari, ki bodo imele za deželo dobre ali slabe posledice skozi dolgo vrsto let! Ona komisija bi bila svoj posej istotako dobro opravila i brez Berbuta, in ako bi bil on tam kaj zamudil, bi se dalo dohiteti; zamudo v deželnem solskem svetu pa se ne da več nadomestiti. In to je Berbutov greh, kateri se ne da dovolj resko očistiti! „Soča“ nima prav nikakega razloga, da bi mu prizanašala! V svesti smo si pa, da mu nismo naredili nikake krivice in da smo poslali svoje vrstice — na pravi naslov!

Svoje poročilo moramo popraviti le v eni točki. Tam smo govorili, da Berbut hre-

peni po — odpustu, kar je pomota pesresa, kajti njegov ideal je — trajni dopust. V miru bi čakal cele pokojnine, celo petletnice bi mu lepo tekale, on pa bi skazoval svojo modrost po deželni hiši in delal iz vsake navadne muhe — politiko sebi v korist!

Mestne volitve v Gorici pričnejo prihodnji terek; volil bo III. razred. Slovenci se tudi teh volitev ne udeležimo samostojno; samo za volilno „vajo“ nam ni, kajti za tako „potrato“ naši volilci niso navdušeni in jih je težko spraviti na volišče v tolikem sterilu, da bi bila manjšina vsaj častna. Gospodujoča laška stranka kandiduje, ako smo prav podučeni: Bozzinija, Beltrama in Bombiga. — Da z gospodujočo takozvano „liberalno“ stranko Slovenci nismo zadovoljni, je umevno samo po sebi. Želimo si premembe, pa bodi že kakoršnakoli; vsaj nekoliko opozicije bi ne škodovalo, ki bi gledala malo na — prste.

Proti gospodujoči stranki je nastopila laška „ljudska stranka“, katero zastopa „Gazzettino“. Do danes nimamo še nobenega vzroka, da bi se za to stranko ogrevali, toda zdi se, da bi prinesli njeni zastopniki v mestno hišo — novo življenje, neko opozicijo, ki bi gledala na prste ter skrbela, da se ondi ne ugaja vedno le politika na stroške itak hudo obloženih davkoplatevalcev, in da bi se začelo bolje gospodariti. Nimamo nič proti temu, ako bi prišlo do take — kontrole v mestni hiši. Nasi volilci v mestu naj sodijo po svoji glavi, ali in kako hočejo s svojim glasom poseči v volilno borbo. Ako ostanejo doma, so s tem že pomagali gospodujoči stranki do zmage. Nasi volilci imajo bistre glave, naj se torej sami odločijo, kaj jim je storiti.

Porotno zasedanje začne v ponedeljek v novi justični palati. Vhod je na desno pri lhek od Kapucinske ceste.

Za to zasedanje je med 36 porotniki — 23 Slovencev in 14 Italijanov. Čisto slovenske porotne klopi so torej ne le mogoče, marveč treba je posebnega truda, da se spravi mešana skupaj. Stavimo glavo, da nam podajo veliki rodoljubi pri „Gorici“ tudi zdaj žalostno priliko, da se potrudijo z vsemi močmi: spraviti skupaj mešano klop, da le ne bo mogota čisto slovenska, za polovico krajsa obravnava. Naprosili so v ta namen uradnega zagovornika, in sicer ne kakega Slovence, marveč Laha in zida dr. Rajmonda Luzzatta. Da jim odvetniška zbornica ugodí, se umeje samo po sebi! — Tako delajo tisti, ki hočejo izdajati se poseben list za pobijanje zidovsko-napredne zveze na Slovenskem!

K poročila o slavnosti v Rihmbergu pridodajemo še to, da so Tržičane tudi jako lepo sprejeli. Nagovoril jih je g. učitelj Urbančič. Goriskih društev ni sprejel predsednik, ki je bil g. Maks Lichen, marveč g. Pečenko z Brjij. Druga društva je sprejel g. učitelj Možina.

Pohvalno moramo omeniti tudi prvaško godbo, kateri se je poznalo, da se je učila ter je vrlo vršila svojo nalogo. Končno omenjamo še, da je bil zastopan na slavnosti tudi „Triglav“ iz Goč.

(Dalje v prilogi.)

V deželi neverjetnosti.

(Nadaljuje Ahasver.)

Drugi smrti pač nisi zaslužil Ben Akiba, laznjivi Kljukec drugega stoletja! Sicer so te na meh odrli, toda ne brez tehničnih vzrokov, kajti večje kvantitete laži pač nisi mogel nagromaditi v malih, starih besedicah, v svetovnoznanim svojem izreku: „Vse je že bilo!“

Kdo je pač slisal, da bi končal konj s samomorom svoje življenje? Vsi časopisi so prinášali ta goli fakt, toda vsak si je drugače tolmačil vzroke tega samomora. „Gorica“ je celo poročala, da ga je dovedla nesrečna ljubezen do mlade kure k temu osodopelnemu koraku. Resnico sem pa le jaz dognal, ker sem bil koj na licu mesta, preiskal njegovo krmo in evo Vam vzrok: v senu je bilo tudi nekaj posušenega „Cvetja iz vrta sv. Franciška“. Kaj se je godilo v duši iznadenega konja, ne vem, ker se malo bavim z dušeslovjem domačih živalij. Mogoče mu je ta strupena hrana otemnila razum in zdravo pamet tako, da ni spoznal posledic svojega nameravanega koraka, mogoče je pa slutil, da ni več leka zanj, in primernejša se mu je

tudi somisljeniki sprijaznijo z novim, kitajskim programom. Majhna paralela med Kitajci in „kavci“ ne bi škodila. „Gorica“ piše: „Mi pravimo, da je sedež človeškega duha v glavi, v možganih, Kitajcu je sedež duha — želodec; zaradi tega smatrajo Kitajci za duhovitega in prebrisanega le onega človeka, ki ima lepo okroglo rejeni trebuhček.“ S temi besedami so sicer povzdignili Gregorčiča, Berbuta, Dermastjo in več drugih gospodov, „gorečih“ za čast božjo, zamerili so se pa Golobu in Suholazcu, ki bajé išče ravno sedaj četrtlo dimenzijo ter hoče s tem dokazati svojo duhovitost vkljub nerejenemu svojemu trebuhčku.

Na drugi strani govori „Gorica“ o prvih (elementih) človeškega telesa. Človeško telo ima zraven drugih stvari tudi fosforja za 820.000 zveplenic, 20 zlic soli in 42 litrov vode. Najnovejša analiza ima pa vsa druga stevila, najbrže radi tega, ker so „klerikarica“ analizirali. Pri njem so dobili zvepla za celo „Lebherz“-ovo in „Fürth's Tändsticks“-ovo tovarno zveplenic, vode za pet povodenj, o soli pa ne duha ne sluha. Pač nisi Ti, dragi Homunculi, služil neusmiljenim zdravnikom kot „Versuchskaninchen“, akoravno se vse ujema, ko prebiram Tvoje vodene, zveplane članke. Toiažis se lahko s tem, da je voda

zelo koristna za človeka, in da mora kmet zveplati dvakrat, trikrat svojo vinsko trto, ako hoče imeti sploh kaj kapljice.

Pred kratkim sem potoval po hribih, kjer sem izvedel dvoje mičnih dogodbic. V mali zagorski vasi se izprehaja domači nunc po trgu, zapazi starega kmetiča, kako hlastno prebira „Primorca“, razrudi se nad takim grehom, pristopi k njemu in pravi: „Star si dovolj, lahko bi te že srečala pamet. Ali ne veš, da prideš v pekel, kjer bo tulenje in skripanje z zobmi, ako prebiraš „Primorca“ in „Sočo“? „Gospod, jaz pa vem“, se odreže kmetič „da ne pridem v pekel, me ne sprejmejo, ker ne morem tuliti in skripati z zobmi; ravno včeraj mi je padel zadnji zob iz ust.“

V sosednji vasi pa pride posestnik k velikonočni spovedi ter se med drugim tudi spove, da rad „tarokira“. Spovednik, strasten tarokist, ga koj vpraša: „Kolikokrat pa napraviš „pagat ultimo“, katere karte založiš, ali imaš dostikrat „skartindeline“, itd. In drugi dan sta že skupaj tarokirala v farovžu „na diferenco“, nunc je zgubaval, ker je gola resnica, da srečni ljubimec ima smolo v igri. Tako sem slisal v gorah, za resnico ne jamšim, pač pa pričakujem par „ni-res-ov“ od onega, ki se mogoče čuti zadetega.

Nova justična palača. — V četrtek smo si ogledali novo justično palačo v ulici Dogana. Koj ko se vstopi, se pozna, da stojimo v moderni zgradbi, in prisleca navdaja že naprej prepričanje, da zgradba odgovarja svojemu namenu. V pritličju se nahajajo uradi okrajne sodnije, razne sobe za sodnike, odvetnike, dalje zemljejniski urad za okolico, eksekucijski oddelki itd. V prvem nadstropju so uradi okrožne sodnije za civilne reči, zemljiška knjiga za mesto, predsedništvo, jako elegantne sobe, dvorane za plenarne seje, za obravnave, prizivni senat itd., vse razdeljeno po oddelkih. V drugem nadstropju imamo kazenski oddelki, državno pravdnštvo, dvorane za male obravnave, sobe za odvetnike, svetnike, pisarne, urade preiskovalnih sodnikov itd. z raznimi oddelki. Razvrstitev po oddelkih kaže tabela ob vhodu v vsako nadstropje po številkah. Posamezni uradi so zvezani med seboj po vratih, ki peljejo iz sobe v sobo po celem traktu. Ako so vrata povsodi odprta, se vidi od jednega konca trakta do drugega skozi pisarne, kar daje jako lep pogled, priča pa tudi o praktični uporabi prostorov. Sodniki imajo svoje sobe, za njimi pa sledi takoj pisarna. Pred sobami so napravljene primerne čakalnice. Vse je opremljeno toliko, kolikor je neobhodno potrebno. Mobilije so iz hrastovega lesa, mize sodnikov prevlečene običajno zeleno; vsa oprava kaže, da je narejena trdno. Preskrbela je mobilije trdka Bamberger z Dunaja. Okna v sobah so velika, tako da dajajo zadostno luč. V oknih so rolete, ki omogočajo zmanjšanje luči, kakor je tudi za ventilacijo prav praktično preskrbljeno. Nad mizami kakor tudi na stropih sob v sredi so napravljene luči (plin.) Preskrbljeno je tudi za odlaganje prtljage, dežnikov itd. po novih sistemih. Za gorkoto so napravljene toplotne cevi, ki jemljejo malo prostora. Peči, iz katerih gre toplota, se nahajajo v podzemskih prostorih, in sicer so 4. V podzemskih prostorih se nahajajo med drugim tudi shrambe za razne arhive in drugo. — Po hodnikih so porabljeni vsi prostori, ker napravljene so posamezni pisarne tudi ob strani, pred katerimi tudi stojijo puliti. — Krasna je dvorana za obravnave okrožne sodnije. Velika je in jako visoka, prostorna. Ako vstopimo pri glavnem vhodu, vidimo naravnost prostor za sodnike z veliko mizo, na levi je 12 prostorov (3 klopi na visok) za porotnike, njim nasproti prostor za odvetnike, ob mizi sodnikov za državnega pravdnika, prostor za časnike in ob odvetnikov doli; ob klopih porotnikov je „zatožna klop“. Obtoženec stopi, poklican, od klopi na višji proti sodnemu dvoru. Za občinstvo so napravljene klopi v zadostnem številu, vrhu dvorane pa je odmerjen prostor za posebno galerijo. — Ogledali smo si tudi zapore. Vse kaj drugega nego pri sv. Antonu. Luči in zraka bodo imeli dovolj, in vrhu tega jetniki ne bodo tlačili v zemlji. Celice so napravljene za štiri skupaj in posamezno. So jako snažne, postelje so čedne. Te postelje se čez dan pritrdijo na zid, tako, da ne bodo mogli jetniki po dnevi ležati. Za snago je poskrbljeno tudi po modernih sistemih ter je napeljana voda v umivalnike. V zaporih je miza s 4 stolovi, oziroma jednim. Paznik vidi v celice skozi sipo; pri večjih celicah sta dve taki sipi, jedna v

Da je „ljudski glas božji glas“ pravi star pregovor [Volkov bi v tem slučaju izustil mislico-iskrico: „Bog govori skozi ljudi.“] O istinitosti tega izreka sem se prepričal pred tremi tedni, ko je namreč povabil preč. g. Grča, deželni poslanec, kakih petnajst preč. g. nunccev iz cele okolice v svoj farovž na tajno posvetovanje. Ljudstvo je pa reklo, da so se zbrali radi imenovanja novega knezo-nadškofa goriskega, da hočejo „storiti proti“ in prositi cesarja, naj razveljavi imenovanje Jordanovo in naj imenuje Mahniča za to velevažno mesto v klerikavnem Primorju.

Kaj pa z novim listom v Gorici? Izražali ga bodo klerikavci in pobijali židovsko-napredno gibanje po Slovenskem. Tako se glasi parola. Se pač vidi, da imamo tovarno papirja v bližini. Enako kakor s kuhinjsko solo bo tudi s tem listom. Vse je bilo pripravljeno, samo gostje so manjkali, vse je bilo pripravljeno, samo naročnikov ne bo. No, gotov sem, da vsaj inserati in anonce ne bodo zlagani. Sicer pa sem dober srčen in usmiljen človek, zato kličem novemu listu iz vsega srca: „Vivat, crescat, floreat!“, bom imel vsaj jaz mnogo gradiva za časnikarske podlistke v tej deželi, kjer rastejo neverjetnosti, kakor gohe po dežju. De vidov!

zidu, druga v vratih, pri samotnih celicah samo v vratih. Ako jetniki kaj hočejo, so napravljena znamenja. Od znotraj udari ob napravo, vsled tega udarca se zvunaj spusti naravnost rudeče okroglo znamenje, katero je vidno v hodniku, in paznik ve, kje ga želijo. Za jetnike so napravljene tudi lepe delavnice, in ker hočejo skrbeti, kakor se vidi, za higijeno, bolj kakor v starih prostorih, so napravili tudi lepo kopelj z gorko ali mrzlo vodo. Prostora v zaporih je za 170 jetnikov. — Kuhinja je prirejena okusno. Napravili so tudi kapelo, ki je svetla in prostorna. Dvoriste je obširno; v sredi je naprava za napeljevanje vode po poslopju.

Novo poslopje kaže, da so se potrudili narediti justično palačo po novih sistemih, primerno sedanjemu času. Samo kraj, kjer stoji, po splošni sodbi ni srečno odbran, ker je preveč od rok za večji del prebivalstva, ki bo imelo opravila na sodnjah. Dobro po drugi strani pa je to, da je vse skupaj: okrajna sodnja, okrožna, zemljiška knjiga, in vrhu tega še davkarija. — Na vsakega, kdor si ogleda poslopje, napravi utis velike praktičnosti; kako ta utis opraviči praksa, to pa bomo mogli tudi v kratkem soditi; stranke in uradniki že povedo svoje merodajno mnenje.

Z današnjim dnem neha vsako poslovanje v prostorih okrožne sodnije. — V ponedeljek prične redno uradovanje že v novi palači.

Končno moramo zahvaliti preblagorodnega gospoda višjega sodnega svetnika Milovčiča, ki je bil tako prijazen, da je razkazaval prostore nove palače, razlagal in dajal pojasnila.

Porotne obravnave. — Pred porotnike pride tudi 30-letni Ivan Piculin, iz Idrije, obtožen goljufije; predsedoval bo svetnik Schmarda. Obravnava je določena na dan 1. julija.

Grof Gočss pojde? — Laski listi pri-nasajo zopet vest, iz Gradca, da se graf Gočss v kratkem umakne. — Nekateri sodijo celo, da dobi ministerski portfelj.

Takih vestij je bilo v zadnjih letih že dosti, ali Gočss je še vedno namestnik v Trstu in bržčas tudi še ostane. „Information“ meni, da je pokazal Gočss dosti dobre volje, ali malo uspehov. Premembe so potrebne na več namestništvih, ne le v Trstu.

Duhovščina in politika. — „Prim. List“ je trdil, da je „Soča“ napačno prevedla sklep dekanjskih konferenc na Nižavstrij-skem, in je sam prinesel nov prevod. — Ali čujmo tudi ta njegov prevod:

„Vendar so duhovniku pri uporabi političnih pravic stavljene gotove meje, ne samo v splošnem npravnem zakonu, marveč tudi vsled ozirov, ki izvirajo iz njegovega stanu in poklica.“

V tem pogledu ne sme nikdar pozabiti, da je pred vsem dušni pastir, in sicer za vse duhovnjane, tudi za politične nasprotnike. Tudi tem naj se omogoči, da morejo svojemu dušnemu pastirju v verskih zadevah zaupati, in tudi morejo vkljub svojem političnemu nasprotstvu, ako dušni pastir svoje politično prepričanje uveljavlja na način, ki osebno ne žali.

Zato se duhovnik v obče („Soča“ piše: Duhovnik se ne sme) ne postavlja v ospredje politične agitacije in ne agituj na tako strasten, brezobziren in meje dostojnosti kršeč način, kakor se dandanes mnogokrat godi.

V kolikor se politika stika z verskimi resnicami in npravnimi zakoni, ali jo drugi spravljajo v zvezo, je neopravičeno predbacivanje, govoriti o zlorabi prižnice, ako se iz razlaganja in zagovarjanja dogmatičnih resnic in npravnih dolžnosti izvajajo zaključki na naziranje in postopanje v političnih zadevah.

Vse zgolj politično, vse osebno, vse, kar ne pristaja svetosti kraja, naj se drugod še tako opravičeno razpravlja, izostani na prižnici.

Glede nastopa duhovščine nasproti političnim strankam, je samo ob sebi umevno, da duhovščina, z vso odločnostjo pobijajoča nasprotne in delujoča za prijateljske stranke, nikdar ne rabi nepoštenih ali neplemenitih sredstev, naj loč kar je mogoče stvar od oseb, ter naj kaže v svojem uradnem, pa tudi zasebnem vedenju odkritosrečno naklonjenost do oseb, ter bodi dostop vedno vsem odprt v dušnih zadevah.

Tako prevod v „P. L.“. Vprašamo: v čem se loči od našega? Gotovo le v tem, da

če dva prevajata isto, ne bo nikdar do pike jednako! — Drugače pa smo povsem zadovoljni tudi s prevodom v „Prim. L.“. — Tam čitamo, da so duhovniku stavljene gotove meje, da duhovniki so dušni pastirji tudi za polit. nasprotnike, zato se morajo vedno obnašati tako, da ne žalijo in da jim morejo vsi zaupati; naj se ne postavljajo na čelo polit. agitacije, naj ne agitujejo strastno, brezobzirno, meje dostojnosti ne smejo kršiti, kakor se dandanes mnogokrat godi; vse zgolj politično, zgolj osebno naj se v cerkvi opušča; duhovnik naj nikdar ne rabi nepoštenih, neplemenitih sredstev itd.

Za Boga, ali nismo mi vedno isto naglašali? Ali ne gre ves naš boj proti... skandalom v cerkvah, proti nesramnim udriharjam po drugi stranki in osebah v svetem kraju, proti brezobzirni agitaciji nunccev, ki se postavljajo v ospredje, proti nepoštenim sredstvom, katera rabijo? Razlaganje in zagovarjanje dogmatičnih resnic in izvajanje zaključkov... je vse kaj drugega nego ono psovanje, zmerjanje, obrekovanje iz ust naših nunccev na svetih mestih!

Naj čitatelji naši pazljivo prečitajo ta prevod „P. L.“ pa naj ga primerjajo z vsaki nunci, katere poznajo, — in videli bodo, da so naši razgrajci v duhovskih suknjah strahovito — obsojeni! Vse to se jim prepo-veduje, kar oni v resnici delajo v obili meri!

Na Nižavstrijškem niso tako združene razmere kakor pri nas, in vendar so hitele dekanjske konference s takim sklepom na dan! Koliko bolj je tega treba pri nas! — Novi nadškof ima tu krasen zgled: kako ozdraviti hudo rano na telesu katoliške cerkve, ki utrne postati silno nevarna, ako ne bo o pravem času zdravila!!! Kje pa je treba začeti zdraviti, so dokazale omenjene dekanjske konference, — t. j. treba začeti pri — duhovščini!!

Ajdovska podružnica goriskega učiteljskega društva bode imela dne 26. t. m. ob 2¹/₂ popoldne zborovanje pri g. Vrčonu v Dobravljah s sledečim vspeedom: 1. Nacelnikova sporočila. 2. Kaj in kako naj učitelstvo razpravlja pri društvenih zborovanjih. Poročevalec: Franc Sinigoj. 3. Roditeljske konference. Poročevalec: Alojzij Urbančič. 4. Razni nasveti. — K polnoštevilni udeležbi vabi stanovska samozavest in načelstvo.

in Rihemberga. — Podpisani odsek za prireditve slavnosti v Rihembergu dne 15. t. m. se zahvaljuje najiskrenejše slavnemu občinstvu za tako ogromno udeležbo in zlasti slavnim društvom za krepko sodelovanje.

Ziveli! Na zdar!

Odsek za prireditve slavnosti. Rihemberg-Brije dne 17. junija 1902.

Kurat Rojec je moral včeraj pred kazenskim sodnikom priznati, da je bil že kaznovan, ker je nekemu otroku ušesa prehudo navil.

Vikar Pahor drugače pojasnjuje slučaj z zbadanjem otroka. Prosimo poročevalca, da se oglasi. Krivice nečemo delati nikomur, pa tudi zavijanja ne dopustimo!

Kletv nezvestobe I. del, snopč 107—109 „Slovarske knjižnice“ smo razposlali le onim naročnikom, kateri so plačali naročnino nad snopčem 107. Odslej se bomo držali strogo načela: „naročnino treba naprej plačati“, kar naj blagovolijo uvaževati naročniki z zastanki.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici ima jutri ob 2. uri popoldne svoj letni občni zbor, kakor že bil svoj čas objavljen.

Bralno društvo „Jubilej“ v Mavhinjah priredi tudi veselico s plesom v prostorih g. Iv. Terčona. Vspejmo jako bogat. Po veselici bo ples. Svirala bo domača godba. Petje in godbo bo vodil g. Andr. Urdih.

Veselica v št. Andrežu. — Opozorjamo na veselico, katero priredi jutri popoldne pevsko in bralno društvo v št. Andrežu v prostorih g. Nanuta.

Zaplenjena razglednica. — Tukajšnja okrožna sodnja je zaplenila razglednico, katera predstavlja trdnjavo na Predelu z naslovom „Gruss von Predil“. Izdal jo je Iv. Leon v Celovcu. Slikati trdnjave je po zakonu 17. dec. 1862. prepovedano.

Razgled po svetu.

O deželnih zborih. — Deželnih zborom bo rešiti v prvi vrsti deželni proračun in druge tekoče deželne zadeve, poleg tega se bodo pa mnogi zastopniki pečali z raznimi

Uredništvo
galištev Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr.
vanju večje mogote govoriti vsaki dan od 8. do
er od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah
proti pruske. 9. do 12. dop. Upravištvo
na Poznanjski ulici št. 11.

bo pa zopet na dan, ako le uredništvu.
rešeno avtonomijsko

zelnih zastopov s tem drugo reči, katere ne
sedanjo legislativno dobi
sila razprava že kolikor toliko
volilnega boja, posebno na Nižje-
Zasedanje deželnih zborov v obče
trajali čez sredo julija.

Bosna in Hercegovina v pravu.

svitu. — „Slov. Narod“ je priobčil že drugi članek o razmerah v Bosni in Hercegovini. Kaksne so te razmere, dokazujejo taki-le slučaj, posneti iz spomenice vseučilišnikov in okupiranih dežel. Leta 1900. je bilo dražbenim potom prodano 1416 posestev, l. 1901. pa 1800. Zadnje leto je samo privilegirana bosanska banka prodala 17% vseh dražb. Ako se stvari ne izpremené, preide v 50. letih vsa Bosna in Hercegovina po dražbi v tuje roke. Prizadeti so vsled dražb najbolj mohamedanci 66%, potem kristjani 33%, in najmanj tujci 1%.

Erar konfiscira samovoljno privatna posestva. Slučaj: Vojaško poveljništvo v Avtovcu si je prilastilo v Avtovcu velike pašnike za svoja vežbališča, ne da bi kmeto za to škodo. In ker se je ta prostor zdel poveljniku še premajhen, je dal konfiscirati njive še enajsterim kmetom ter ni čakal, da bi vsaj želez spravili na dom in tudi jira ni niti vinarja plačal za to. Enajst kmetov je bilo oberačenih, in na njih pritožbo se ni vlada najmanj ozirala.

Gospod Kallay tolaži navadno vsako leto delegate, da je sedanja samouprava samo predpriprava za prihodnjo konstitucijo. Ali ta sedanja samouprava je ironija za pošteno, pravično samoupravo, kajti domače prebivalstvo izdaja v plen tujcem in vladnim uradnikom. Izgled: Leta 1901. so volili v Črjnicah: zupana; en kandidat je dobil 83, drugi 60, tretji samo 6 glasov, ali vlada si je izbrala — z ad njega.

Pravoslavni in mohamedanci so včasih obsojeni na visoke globo, ne da bi vedeli zakaj. Iz Nevesinja je bil premeščen siloviti in jako napriljubljeni okrajni glavar Rauch. Lazar Pelković je v neki družbi omenil: „Hvala Bogu, da so končno premestili tega Raucha!“ Zato je bil dva dni zaprt in odiz Nevesinja v svoj domači kraj Zalom.

Ahmetu Sedjiniću v Mostaru je bila zarubljena krava, ki je bila vredna svojih 130 K, a prodana je bila za 30 K — in to samo zato, ker se je njegov dečko manj spoštljivo izrazil o neki vladni kreaturi. — Kmetom v Biogradu je bilo uradno naročeno, naj zidajo na svoje stroške farovž. Ko so se ti zbrali v Nevesinju na okrajnem uradu ter ugovarjali ukazu, češ, da se ubožni ter da farovža nikakor ne morejo graditi na svoje stroške, je adjunkt Nikoderić njih govornika oklečeval, ostale pa obsodil v globo od 10 do 40 K.

Davkarski oficijal Benda je vzel dne 2. septembra 1901. na sejmu v Gacku jez-darskega konja Agi Saviču Medaniču ter je z njim odjahal na deželo pobirat desetino. Aga je moral peš domov, in ko po 10 dneh ni dobil nazaj niti konja niti nagrade zanj in se je pritožil, je bil za to še ozmerjan, da je tat in zapoden iz urada. — Žandarmerijski stražmojster Mrdja je prišel nekoč na večer z žandarjem Baničem in Trunkarjem v Vukomanjevo hišo na Gacku ter so se vedli jako nespodobno napram žen-skam. Ko so temu domači ljudje ugovarjali, so žandari potegnili sablje ter jih ranili. Poglavar rodbine, Jole Vukomanović, se je napotil k okrajnemu uradu s pritožbo, a okrajni uradnik ni sprejel njegove pritožbe.

Isti stražmojster je zapeljal dekle Toneko Sojčičevo iz Jasenika. Ko so ne kazale posledice, je zapeljivec zugal čekletu, da bo zaprto, ako rodi doma. Dekle je izginilo in se ni več vrnilo. Tudi pritožba starišev je bila zaman. — Črnogorka Jurjina Beatovičeva je sla v Gacko s postavnim potnim listom. Žandar Bemer jo je hotel posiliti in ko ni ničesar opravil, je poklical svoje tovarše, jo dal zvezati ter odpeljati v Gacko, češ, da je vohunka. Črnogorko so potem po odgonu iztirali čez mejo.

Žendarm Jozo Ivič je hotel posiliti ženo Blažjoja Djurčića iz Bodežišta. Ko je med tem prisel njen mož, ga je žandar zvezal,

toliko bolj zavedni mi, kolikor bolj krivčen in kolikor bolj ošaben je tuji sosed. — Bratstvo in edinstvo med nami: res, da smo si le po smrti vsi enaki, da nam pa že v živelju pričinja razlika zmožnosti, moči in — sreče — ali vsi brez razlike stanu imamo enake pravice do napredka. Ne na vrvi za tem ali onim stanom, složno drug z drugim, močnejši s šibkejšim naprej do skupnega cilja — do razvoja in blagobita našega naroda!

Ponosa in narodne zavednosti, čistosti in gibčnosti, odkritosrčnosti in vstrajnosti želimo Vam, poštenim, veselim Vipavcem, slovenski Sokoli.

Drugo znamenje — slovenska naša pesem. Naj Vam o tem znamenju tudi govorim? Ne, saj jo zapoje slovenski pevci. — Na čudež Vas pa hočem opozoriti, rojaki, kako namreč edini ta pesem slovenska pod narodno trobojnico! Ni liberalna, rojaki, se manj klerikalna, in vendar družni staro in mlado, možko in žensko. — Glejte, te čete narodnih pevcev pred Vami — od različnih krajev — pod različnimi voditelji — in čudo vseh slovenskih čudežev! — med vsemi mir, med vsemi sloga — brez osebne zavisti in osebnih spletkarij, pred očmi le skupni cilj — proslava slovenske pesmi, tega zaklada, kateri si je v bogati meri ohranil horni in meli narod slovenski! — Rojaki, ako smo tukaj narodni in edini, potem je težko razumeti se težje verjeti v nesebičnost truda, iz nas drugje napraviti katoliške in nekatoliške razceplence!!!

Imamo pa še eno znamenje, pod katerim smo se zbrali: znamenje slovenskih bralnih društev. To znamenje je znamenje duševne vrsotve duševnega in z njim gospodarskega napredka. — Prihodnja leta prineso v našo deželo — revolucijo mišljenja našega naroda in revolucijo gospodarskega prometa in življenja. Na ta ogromni preobrat se mora naš narod pravočasno pripraviti, da ne bode kakor že tolikokrat podoben tistim lenim svetopisemskim devicam, ki so pozabile z oljem napolniti svoje svetilke in zamudile gospoda. In to olje, s katerim se moramo preskrbeti, je olje omike, olje znanja in spoznanja, olje razsodnosti. — Dobiva se iz knjig, — ne iz molitvenih, ki naj bodo tolažilo in krepilo v pobožnih urah, temveč iz knjig gospodarstva in skušenj iz tistih blagoslovljenih in tudi tistih prokletih listov našega posvetnega življenja. — In najboljše olje za prosveto in razsodnost naj bi se oddajalo v „konsum“ — slov. bralnih društev! — Podučuje se naj v njih! Ne enostransko, ne zaslepljeno, temveč vsestransko, da se bodo čuli zvonci od vseh stranih kakor ob mirnem nedeljskem dnevu! In naš narod naj se uči soditi; naj ne ostane ob tem preobratu nerazodna ovčica na vrvi, tako zvano „dobro naše ljudstvo“ — temveč vedno v sirjih in sirjih vrstah naj dviga glave po koncu, učiti se mora in misliti, potem bode moglo tudi spoznati in razsoditi.

Ako nočete torej, rojaki Vipavski, česar z Italijani in Nemci — kar je znano nevarna reč, — ako nočete pridelke svoje doline spraviti v večji in boljši množini v svet in v denar — potem odložite pravo-

časno v stran tiste stare čevlje in obrabljena kopita — tudi ko bi bili skornji na kveder vmes. — Napredujmo! Pripravimo se pravočasno na gospodarsko tekmovanje z močnimi sosedi, da ne bomo pešali in zastajali za njimi, kakor bode zastajalo slabotno kljuse za novim železniškim vlakom!

Na delo torej, bralna društva vipavska, na delo rojaki vipavski! Učite Vi izkušeni in učite se od izkušenih s skupnim narodnim in gospodarskim ciljem pred očmi! In kadar bode Vas, bratje od sinje Adrije, ki ste nam najbolj pri srcu, čez nekaj let vozila nova železnica čez Kras v gospodarsko prerojeno Vipavsko dolino, takrat upamo, da najdemo ob svitanju tukaj ista gorka in iskrena slovenska srca kakor danes — zajedno pa srečen in zadovoljen del našega slovenskega naroda. Tej lepši bodočnosti, rojaki vipavski, naš sokolski: Na zdar!

DOPISI.

Iz Kojškega. — Da ne bojo ljudje res mislili, da je vse tako, kakor je pisano v dopisu iz Brd v „Gorici“ št. 48. od 17. t. m., si stejem jaz podpisani v dolžnost nekoliko pojasniti zadnjo točko dopisa:

Na večer tistega dne, ko je bil ples v Snežatnem, sta se srečala Anton Marinič iz Kaleb in Anton Modrc iz Figovice; zadnji, ki je bil tako natrknjen, da so ga komaj noge držale, je prasha prvega, zakaj ni šel gost v Snežatno, na kar mu je Marinič odgovoril, da kaj njemu mar za godbo. Modrc mu je nato nekaj razaljivega odgovoril, in tako sta se nekoliko časa pričkala o domačih stvareh; beseda je dala besedo, tako da nazadnje je Marinič z nogo brcnil Modrca, namreč kakor se glasi obtožba, ker tega jaz ravno nisem videl, ali da je Modrc na tla padel ter da so ga morali drugi proti domu spremiti, ni nobeno čudo, ker, kakor sem že rekel, bil je prav pošteno natrknjen, sicer ne bi bil mogel pasti. Torej to ni bil noben cestni napad, kakor dopisnik piše. Jaz sem bil pričujoč, in jaz edini poznam najbolj ta dogodek, ker tam okoli ni bilo tisti čas nobenega drugega in jaz sem bil edina priča; vse, kar je drugace povedano, je sama laž in hinavstvo.

Bodi se omenjeno, da jaz ne zagovarjam ne jednega ne drugega teh dveh mož. Toliko pa lahko zagotovim, da Tone Marinič iz Kaleb ne bi bil imel teh sitnosti in stroškov, ter ne bi bil po časnikih krivo obrekovan, ako ne bi bil tistega dne Butc pijan.

Toliko v pojasnilo.

Anton Marinič, po domače „Riko“.

Domače in razne novice.

Gospodje pevel II. oddelka pevskega in glasbenega društva se opozarjajo, da bodo pevske vaje odslej redno vsak ponedeljek, četrtek in petek ob 8½ uri zvečer v društvenih prostorih.

Imenovanje. — Na loterijskem uradu v Trstu je imenovan oficijal Vinko Jaut kontrolorjem in oficijal Josip Bizjak urhivierjem. Iz Prage v Trst pride oficijal Viktor Schmieč kot višji oficijal.

Dnevni red današnje seje deželnega zbora ob 5. pop. — Deželni odbor predlaga

zdelo nagla in hitra smrt, nego dolgotrajna, mučna, neozdravljiva bolezen.

Neverjetnostij pa še ni konca. Najrazličnejši glasovi begajo liberalne vrste, glasovi o imenitnem napredovanju klerikalne organizacije. Nabavili so si namreč iz dobička „Centralne posojilnice“ nov pljuvalnik, kamor bodo pljuvali „centrifugaši“ same jeze, ko bodo prebirali „Sočine“, napade“ na ta demarni zavod, vkupili so si nov kotel za kuhinjo solo, v katerem bodo kuhali nove naklepe proti liberalni stranki, dobili so za par grošev od mežnarja iz Tribuse mošnjo z zvončkom, ker je „centralna“ Wertheimerca za Centrifugo prevelika, in na Starem trgu pri nekem starinarju so vkupili za ogromno svetico laterno, da se jim ne bo moglo več očitati „teme“. Preč. g. Andrej Pavlica je pa izjavil v zadnji seji, da izpremeni svoje ime v „Erabrosalava“, ker noče več imeti istega imena kakor Andrej Gabrček. S tem je resil čast svoje stranke, in pozni rodovi se ga bodo spominjali zjutraj, opoldne in zvečer, pred jedjo in po jedi.

Svoje dni sem trdil smelo trditev o kitajskih razmerah v klerikalnem taboru; zadnja „Gorica“ pa je že prinesla v terek cel podlistek o „državi nebeskega solnca“, da se

spise o izvolitvi poslancev: 1. grofa Panigaja (poročevalec Venuti); 2. dr. Dragotina Treo (poročevalec Berbuč); 3. Alojzija Faidutti (poročevalec Marani); 4. Janeza Lapanja (poročevalec Klantčič); 5. Mizarska zadruga v Gorici prosi podporo in predujem iz deželnih sredstev (Marani); 6. o troških za nastanitev orožništva (Marani); 7. načrt zakona o razredbi ceste, ki se ima zgraditi v Lijaški dolini od skladovalne ceste Šempeter-Dornberg do državne ceste pri Ozeljanu (Berbuč); 8. o prispevku 2160 K za obrambena dela proti Soškim vodam in proti rušenju zemljišč v St. Mavru; načrt zakona o pogozditvi Krasa v politič. okraju Tolminskem in v nekaterih občinah Kanalskega sodnega okraja; 10. prememba prvega odstavka § 14. dež. zak. gledé plemenitve goveje živine; 11. prispevek za zgradbo Bohinjske železnice; 12. potrditev nakazila miloščine Pompeju Gortani; 13. Potrditev nakazila miloščine Mihi Goriup; izvolitev jednega člana v peticijski odsek; pravila zavarovalnega zavoda.

Zanimiva poroka. — Iz Bolca nam pišejo 19. t. m.: „Danes popoldne je bila poroka neveste Katarine Popotnik, rojene 5. marca 1822, poročene Kutin, vdove Komac, poročene Popotnik, potem vdove in zdaj novoporočene Trebše, torej četrtkrat poročene rojene Kovač iz Bolca, pri mnogostevilni udeležbi radovednih, z 49-letnim Trebše s Srpenice. Nevesta je še zelo čvrsta, krepka in zdrava. — Želimo jima, naj Bog blagoslovi ta mladi zakon, da bi se še dolgo vrsto let radovala nad sadom te ljubezni. Taki slučaj, ki niso prerediti, kažejo, da mora biti podnebnje in življenje v gorah zelo ugodno, da nam je celo v visoki starosti bog Amor naklonjen“.

Še enkrat prof. Berbuč. — „Prim. List“ ga hoče oprati. Pravi, da je bila komisija v nekem cestnem sporu že določena in da na dveh krajih ni mogel biti! Povabljeni so bile različne stranke itd. — Larifari! V cestnih zadevah se razume Berbuč kakor zajec na bobni! Drugi deželni odbornik g. Klantčič je dolgoleten predsednik cestnemu odboru in veščak v teh poslih, v Berbuču pa je le kvintal domisljije. Ne razume ne pravnih ne tehničnih, ne gospodarskih razmer v cestnih zadevah, pa si poklada neko važnost, ki ga le smeši! — Zdi se nam, da je bil g. Klantčič tudi res navzoč na tej komisiji, torej je bil Berbuč — peto kolo! Njegova prokleta dolžnost je bila: udeležiti se seje deželnega šolskega sveta, in to toliko bolj, ker je dobro vedel, da so na dnevnem redu izredno važne stvari, ki bodo imele za deželo dobre ali slabe posledice skozi dolgo vrsto let! Ona komisija bi bila svoj posel istotako dobro opravila i brez Berbuča, in ako bi bil on tam kaj zamudil, bi se dalo dohiteti; zamudo v deželnem šolskem svetu pa se ne da več nadomestiti. In to je Berbučev greh, kateri se ne da dovolj rezko ožigosati! „Soča“ nima prav nikakega razloga, da bi mu prizanašala! V svesti smo si pa, da mu nismo naredili nikake krivice in da smo poslali svoje vrstice — na pravi naslov!

Svoje poročilo moramo popraviti le v eni točki. Tam smo govorili, da Berbuč hre-

peni po — odpustu, kar je pomota peresa, kajti njegov idejal je — trajni dopust. V miru bi čakal celo pokojnine, celo petletnice bi mu lepo tekale, on pa bi skazoval svojo modrost po deželni hiši in delal iz vsake navadne muhe — politiko sebi v korist!

Mestne volitve v Gorici pričnejo prihodnji terek; volil bo III. razred. Slovenci se tudi teh volitev ne udeležimo samostojno; samo za volilno „vajo“ nam ni, kajti za tako „potrato“ naši volilci niso navdušeni in jih je težko spraviti na volisce v tolikem številu, da bi bila manjšina vsaj častna. Gospodujoča laška stranka kandiduje, ako smo prav po- dučeni: Bozzinija, Beltrama in Bombiga. — Da z gospodujočo takozvano „liberalno“ stranko Slovenci nismo zadovoljni, je umevno samo po sebi. Želimo si spremembe, pa bodi že kakoršnakoli; vsaj nekoliko opozicije bi ne škodovalo, ki bi gledala malo na — prste.

Proti gospodujoči stranki je nastopila laška „ljudska stranka“, katero zastopa „Gazzettino“. Do danes nimamo še nobenega vzroka, da bi se za to stranko ogrevali, toda zdi se, da bi prinesli njeni zastopniki v mestno hišo — novo življenje, neko opozicijo, ki bi gledala na prate ter skrbela, da se ondi ne ugađa vedno le politika na stroške itak hudo obloženih davkoplačevalcev, in da bi se začelo bolj gospodariti. Nimamo nič proti temu, ako bi prišlo do take — kontrole v mestni hiši. Naši volilci v mestu naj sodijo po svoji glavi, ali in kako hočejo s svojim glasom poseči v volilno borbo. Ako ostanejo doma, s s tem že pomagali gospodujoči stranki do zmage. Naši volilci imajo bistre glave, naj se torej sami odločijo, kaj jim je storiti.

Porotno zasedanje začne v ponedeljek v novi justični palači. Vhod je na desno pri tleh od Kapucinske ceste.

Za to zasedanje je med 36 porotniki — 22 Slovencev in le 14 Italijanov. Čisto slovenske porotne klopi so torej ne le mogote, marveč treba je posebnega truda, da se spravi mešana skupaj. Stavimo glavo, da nam podajo veliki rodoljubi pri „Gorici“ tudi zdaj zalostno priliko, da se potrudijo z vsemi močmi: spraviti skupaj mešano klop, da le ne bo mogota čisto slovenska, za polovico krajša obravnava. Naprosili so v ta namen uradnega zagovornika, in sicer ne kakega Slovenca, marveč Laha in zida dr. Rajmonda Luzzatta. Da jim odvetniška zbornica ugodi, se umeje samo po sebi! — Tako delajo tisti, ki hočejo izdajati še poseben list za pobijanje židovsko-napredne zveze na Slovenskem!

K poročilu o slavnosti v Rihembergu pridodajemo še to, da so Tržatane tudi jako lepo sprejeli. Nagovoril jih je g. učitelj Urbančič. Goriskih društev ni sprejel predsednik, ki je bil g. Maks Ličen, marveč g. Pečenko z Brjij. Druga društva je sprejel g. učitelj Možina.

Polvalno moramo omeniti tudi prvaško godbo, kateri se je poznalo, da se je učila ter je vrlo vrsila svojo nalogo. Končno omenjamo še, da je bil zastopan na slavnosti tudi „Triglav“ iz Goč.

(Dalje v prilogi.)

V deželi neverjetnosti.

(Nadaljuje Ahasver.)

Druge smrti pač nisi zaslužil Ben Akiba, lažnjivi Kljukec drugega stoletja! Sicer so te na meh odrli, toda ne brez tehničnih vzrokov, kajti večje kvantitete laži pač nisi mogel nagromaditi v malih, starih besedah, v svetovnoznanim svojem izreku: „Vse je že bilo!“

Kdo je pač slisal, da bi končal konj s samomorom svoje življenje? Vsi časopisi so prinašali ta goli fakt, toda vsak si je drugače tolmačil vzroke tega samomora. „Gorica“ je celo poročala, da ga je dovedla nesrečna ljubezen do mlade kure k temu osodepolnemu koraku. Resnico sem pa le jaz dognal, ker sem bil koj na licu mesta, preiskal njegovo kremo in evo Vam vzrok: v senu je bilo tudi nekaj posušenega „Cvetja iz vrta sv. Frančiška“. Kaj se je godilo v duši iznadenega konja, ne vem, ker se malo bavim z dušeslavljem domačih živali. Mogote mu je ta strupena hrana otemnila razum in zdravo pamet tako, da ni spoznal posledic svojega nameravanega koraka, mogote je pa slutil, da ni več leka zanj, in primernejša se mu je

tudi somišljeniki sprijaznijo z novim, kitajskim programom. Majhna paralela med Kitajci in „kavci“ ne bi škodila. „Gorica“ piše: „Mi pravimo, da je sedež človeškega duha v glavi, v možganih, Kitajcu je sedež duha — zelo-dec; zaradi tega smatrajo Kitajci za duhovitega in prebrisanege le onega človeka, ki ima lepo okroglo rejeni trebušček.“ S temi besedami so sicer povzdignili Gregorčiča, Berbuča, Dermastjo in več drugih gospodov, „gorečih“ za čast božjo, zamerili so se pa Golobu in Suholazcu, ki baje išče ravno sedaj četrtlo dimenzijo ter hoče s tem dokazati svojo duhovitost vkljub neregjenemu svojem trebuščku.

Na drugi strani govori „Gorica“ o prvih (elementih) človeškega telesa. Človeško telo ima zraven drugih stvari tudi fosforja za 820.000 zveplenic, 20 zlic soli in 42 litrov vode. Najnovejša analiza ima pa vsa druga števila, najbrže radi tega, ker so „klerikavci“ analizirali. Pri njem so dobili zvepla za celo „Lebherz“-ovo in „Färth's Tändstick“-ovo tovarno zveplenic, vode za pet povodenj, o soli pa ne duha ne sluha. Pač nisi Ti, dragi Homunculi, služil neusmiljenim zdravnikom kot „Versuchskaninchen“, akoravno se vse ujema, ko prebiram Tvoje vodene, zveplane članke. Tolaziš se lahko s tem, da je voda

zelo koristna za človeka, in da mora kmet zveplati dvakrat, trikrat svojo vinsko trto, ako hoče imati sploh kaj kapljice.

Pred kratkim sem potoval po hribih, kjer sem izvedel dvoje mičnih dogodbic. V mali zagorski vasi se izprehaja domači nunc po trgu, zapazi starega kmetiča, kako hlastno prebira „Primorca“, razsrdi se nad takim grehom, pristopi k njemu in pravi: „Star si dovolj, lahko bi te že srečala pamet. Ali ne veš, da prideš v pekel, kjer bo tulenje in škripanje z zobmi, ako prebiraš „Primorca“ in „Soto“? „Gospod, jaz pa vem“, se odreže kmetič „da ne pridem v pekel, me ne sprejmejo, ker ne morem tuliti in škripati z zobmi; ravno včeraj mi je padel zadnji zob iz ust.“

V sosednji vasi pa pride posestnik k velikonočni spovedi ter se med drugim tudi spove, da rad „tarokira“. Spovednik, strašen tarokist, ga koj vpraša: „Kolikokrat pa napravil „pagat vilimo“, katere karte založiš, ali imaš dostikrat „skartindeln“, itd. In drugi dan sta že skupaj tarokirala v farovžu „na diferenco“, nunc je zgubaval, ker je gola reanica, da srečni ljubimec ima smola v igri. Tako sem slisal v gorah, za reanico ne jamšim, pač pa pričakujem par „ni-res-ov“ od onega, ki se mogote čuti zadetega.

Nova justična palača. — V četrtek smo si ogledali novo justično palačo v ulici Dogana. Koj ko se vstopi, se pozna, da stojimo v moderni zgradbi, in prišleca navdaja že naprej prepričanje, da zgradba odgovarja svojemu namenu. V pritličju se nahajajo uradi okrajne sodnije, razne sobe za sodnike, odvetnike, dalje zemljišnji urad za okolico, eksekucijski oddelki itd. V prvem nadstropju so uradi okrajne sodnije za civilne reči, zemljiška knjiga za mesto, predsedništvo, jako elegantne sobe, dvorane za plenarne seje, za obravnave, prizivni senat itd., vse razdeljeno po oddelkih. V drugem nadstropju imamo kazenski oddelki, državno pravdnstvo, dvorane za male obravnave, sobe za odvetnike, svetnike, pisarne, urade preiskovalnih sodnikov itd. z raznimi oddelki. Razvrstitev po oddelkih kaže tabela ob vhodu v vsako nadstropje po številkah. Posamezni uradi so zvezani med seboj po vratih, ki peljejo iz sobe v sobo po celih traktih. Ako so vrata povsodi odprta, se vidi od jednega konca trakta do drugega skozi pisarne, kar daje jako lep pogled, priča pa tudi o praktični uporabi prostorov. Sodniki imajo svoje sobe, za njimi pa sledi takoj pisarna. Pred sobami so napravljene primerne kabinice. Vse je opremljeno toliko, kolikor je potrebno. Mobilije so iz hrastovega lesa, mize sodnikov prevlečene običajno zeleno; vsa oprava kaže, da je narejena trdno. Preskrbela je mobilije trdka Bamberger z Dunaja. Okna v sobah so velika, tako da dajajo zadostno luč. V oknih so rolete, ki omogočajo zmanjšanje luči, kakor je tudi za ventilacijo prav praktično preskrbljeno. Nad mizami kakor tudi na stropih sob v sredi so napravljene luči (plin.) Preskrbljeno je tudi za odlaganje prtljage, dežnikov itd. po novih sistemih. Za gorkoto so napravljene toplotne cevi, ki jemljejo malo prostora. Peci, iz katerih gre toplota, se nahajajo v podzemskih prostorih, in sicer so 4. V podzemskih prostorih se nahajajo med drugim tudi shrambe za razne arhive in drugo. — Po hodnikih so porabljeni vsi prostori, ker napravljene so posamezni pisarne tudi ob strani, pred katerimi tudi stojijo pult. — Krasna je dvorana za obravnave okrajne sodnije. Velika je in jako visoka, prostorna. Ako vstopimo pri glavnem vhodu, vidimo naravnost prostor za sodnike z veliko mizo, na levi je 12 prostorov (3 klopi na visok) za porotnike, njim nasproti prostor za odvetnike, ob mizi sodnikov za državnega pravdnika, prostor za časnika, ob odvetnikov doli; ob klopih porotnikov je „začrna klop“. Obtoženec stopi, poklican, od klopi na visji proti sodnemu dvoru. Za občinstvo so napravljene klopi v zadostnem številu, vrhu dvorane pa je odmerjen prostor za posebno galerijo. — Ogledali smo si tudi zapore. Vse kaj drugega nego pri sv. Antonu. Luči in traka bodo imeli dovolj, in vrhu tega jetniki ne bodo titali v zemlji. Celice so napravljene za stira skupaj in posamezno. So jako snažne, postelje so čedne. Te postelje se čez dan pritrdijo na zid, tako, da ne bodo mogli jetniki po dnevi ležati. Za snago je poskrbljeno tudi po modernih sistemih ter je napeljana voda v umivalnike. V zaporih je miza s 4 stolovi, oziroma jednim. Paznik vidi v celico skozi sipo; pri večjih celicah sta dve taki sipi, jedna v

Da je „ljudski glas božji glas“ pravi star pregovor [Volkovi bi v tem slučaju izustili mislicno-iskrico: „Bog govori skozi ljudi.“] O istinitosti tega izreka sem se prepričal pred tremi tedni, ko je namreč povabil pred. g. Grca, deželni poslanec, kakih petnajst pred. g. nunccev iz cele okolice v svoj farovž na tajno posvetovanje. Ljudstvo je pa reklo, da so se zbrali radi imenovanja novega knez-nadškofa goriskega, da hočejo „storiti proti“ in prositi cesarja, naj razveljavi imenovanje Jordanovo in naj imenuje Mahnika za to velevažno mesto v klerikalnem Primorju.

Kaj pa z novim listom v Gorici? Izdajali ga bodo klerikavci in pobijali židovsko-napredno gibanje po Slovenskem. Tako se glasi parola. Se pa vidi, da imamo tovarno papirja v bližini. Enako kakor s kuhinjsko solo bo tudi s tem listom. Vse je bilo pripravljeno, samo gostje so manjkali, vse je bilo pripravljeno, samo naročnikov ne bo. No, gotov sem, da vsaj inserati in anonce ne bodo zlagani. Sicer pa sem dobroščen in usmiljen človek, zato kličem novemu listu iz vsega srca: „Vivat, crescat, floreat!“, bom imel vsaj jaz mnogo gradiva za časnikarske podlistke v tej deželi, kjer rastejo neverjetnosti, kakor goha po dežju. Do vidov:

zidu, druga v vratih, pri samotnih celicah samo v vratih. Ako jetniki kaj hočejo, so napravljena znamenja. Od znotraj udari ob napravo, vsled tega udarca se zvonaj spusti naravnost rudeče okroglo znamenje, katero je vidno v hodniku, in paznik ve, kje ga želijo. Za jetnike so napravljene tudi lepe delavnice, in ker hočejo skrbeti, kakor se vidi, za higijeno, bolj kakor v starih prostorih, so napravili tudi lepo kopelj z gorko ali mrzlo vodo. Prostora v zaporih je za 170 jetnikov. — Kuhinja je prirejena okusno. Napravili so tudi kapelo, ki je svetla in prostorna. Dvorisce je obširno; v sredi je naprava za napeljevanje vode po poslopju.

Novo poslopje kaže, da so se potrudili narediti justično palačo po novih sistemih, primerno sedanjemu času. Samo kraj, kjer stoji, po splošni sodbi ni srečno odbran, ker je preveč od rok za večji del prebivalstva, ki bo imelo opravila na sodnijah. Dobro po drugi strani pa je to, da je vse skupaj: okrajna sodnja, okrajna, zemljiška knjiga, in vrhu tega še davkarija. — Na vsakega, kdor si ogleda poslopje, napravi utis velike praktičnosti; kako ta utis opraviči praksa, to pa bomo mogli tudi v kratkem soditi; stranke in uradniki že povedo svoje merodajno mnenje.

Z današnjim dnem neha vsako poslovanje v prostorih okrajne sodnije. — V ponedeljek prične redno uradovanje že v novi palači.

Končno moramo zahvaliti preblagorodnega gospoda višjega sodnega svetnika Milovića, ki je bil tako prijazen, da je razkazoval prostore nove palače, razlagal in dajal pojasnila.

Porotne obravnave. — Pred porotnike pride tudi 30-letni Ivan Piculin, iz Idrije, obtožen goljufije; predsedoval bo svetnik Schmarda. Obravnava je določena na dan 1. julija.

Graf Goëss pojde? — Laski listi prišajo zopet vest, iz Gradca, da se graf Goëss v kratkem umakne. — Nekateri sodijo celo, da dobi ministerski portfelj.

Takih vestij je bilo v zadnjih letih že dosti, ali Goëss je se vedno namestnik v Trstu in bržčas tudi se ostane. „Information“ meni, da je pokazal Goëss dosti dobre volje, ali malo vspehov. Premembe so potrebne na več namestništvih, ne le v Trstu.

Duhovščina in politika. — „Prim. List“ je trdil, da je „Soča“ napačno prevedla sklep dekanijskih konferenc na Nižavstrijem, in je sam prinesel nov prevod. — Ali čujmo tudi ta njegov prevod:

„Vendar so duhovniku pri uporabi političnih pravic stavljeni gotove meje, ne samo v splošnem mravnem zakonu, marveč tudi vsled ozirov, ki izvirajo iz njegovega stanu in poklica.“

V tem pogledu ne sme nikdar pozabiti, da je pred vsem dušni pastir, in sicer za vse duhovnjane, tudi za politične nasprotnike. Tudi tem naj se omogoči, da morejo svojemu dušnemu pastirju v verskih zadevah zaupati, in tudi morejo vkljub svojemu političnemu nasprotstvu, ako dušni pastir svoje politično prepričanje uveljavlja na način, ki osebnost ne žali.

Zato se duhovnik v obče („Soča“ piše: Duhovnik se ne sme) ne postavlja v ospredje politične agitacije in ne agituj na tako strasten, brezobziren in meje dostojnosti kršeč način, kakor se dandanes mnogokrat godi.

V kolikor se politika stika z verskimi resnicami in mravnimi zakoni, ali je drugi spravljajo v zvezo, je neopravičeno predbačevanje, govoriti o zlorabi priznice, ako se iz razlaganja in zagovarjanja dogmatičnih resnic in mravnih dolžnosti izvajajo zaključki na naziranje in postopanje v političnih zadevah.

Vse zgolj politično, vse osebno, vse, kar ne pristaja svetosti kraja, naj se drugod se tako opravičeno razpravlja, izostani na priznici.

Glede nastopa duhovščine nasproti političnim strankam, je samo ob sebi umevno, da duhovščina, z vso odločnostjo pobijajoča nasprotne in delujoča za prijateljske stranke, nikdar ne rabi nepoštenih ali neplemenitih sredstev, naj loči kar je mogoče stvar od oseb, ter naj kaže v svojem uradnem, pa tudi zasebnem vedenju odkritosrečno usklajenost do oseb, ter bodi dostop vedno vsem odprt v dušnih zadevah.

Tako prevod „P. L.“ Vprašamo: v tem se loči od našega? Gotovo le v tem, da

če dva prevajata isto, ne bo nikdar do pike jednako! — Drugače pa smo povsem zadovoljni tudi s prevodom „Prim. L.“ — Tam čitamo, da so duhovniku stavljeni gotovo meje, da duhovniki so dušni pastirji tudi za polit. nasprotnike, zato se morajo vedno obnašati tako, da ne zalijo in da jim morejo vsi zaupati; naj se ne postavljajo na čelo polit. agitacije, naj ne agitujejo strastno, brezobzirno, meje dostojnosti ne smejo kršiti, kakor se dandanes mnogokrat godi; vse zgolj politično, zgolj osebno naj se v cerkvi opušča; duhovnik naj nikdar ne rabi nepoštenih, neplemenitih sredstev itd.

Za Boga, ali nismo mi vedno isto naglasali? Ali ne gre ves naš boj proti... skandalom v cerkvah, proti nesramnim udriharijam po drugi stranki in osebah v svetem kraju, proti brezobzirni agitaciji nunccev, ki se postavljajo v ospredje, proti nepoštenim sredstvom, katera rabijo? Razlaganje in zagovarjanje dogmatičnih resnic in izvajanje zaključkov... je vse kaj drugega nego ono psovanje, zmerjanje, obrekovanje iz ust naših nunccev na svetih mestih!

Naj čitatelji naši pazljivo prečitajo ta prevod „P. L.“ pa naj ga primerjajo z vsemi nunci, katere poznajo, — in videli bodo, da so naši razgrajči v duhovskih suknh strahovito — obsojeni! Vse to se jim prepoveduje, kar oni v resnici delajo v obili meri!

Na Nižavstrijem niso tako zdvijane razmere kakor pri nas, in vendar so hitele dekanijske konference s takim sklepom na dan! Koliko bolj je tega treba pri nas! — Novi nadškof ima tu krasen zgled: kako ozdraviti hudo rano na telesu katoliške cerkve, ki utegne postati silno nevarna, ako ne bo o pravem času zdravila!!! Kje pa je treba začeti zdraviti, so dokazale omenjene dekanijske konference, — t. j. treba začeti pri — duhovščini!!

Ajdovska podružnica goriskega učiteljskega društva bo imela dne 26. t. m. ob 2½ popoldne zborovanje pri g. Vrčonu v Dobravljah s sledečim vspešnim: 1. Načelnikova sporočila. 2. Kaj in kako naj učitelstvo razpravlja pri društvenih zborovanjih. Poročevalec: Franc Sinigoi. 3. Roditeljske konference. Poročevalec: Alojzij Urbančič. 4. Razni nasveti. — K polnoštevilni udeležbi vabi stanovska samozaveš in načelstvo.

iz Rihemberga. — Pod...ni odsek za prireditve slavnosti v Rihembergu dne 15. t. m. se zahvaljuje najiskrenejše slavnemu občinstvu za tako ogromno udeležbo in zlasti slavnim društvom za krepko sodelovanje.

Ziveli! Na zdar!

Odsek za prireditve slavnosti. Rihemberg-Brje dne 17. junija 1902.

Kurat Rojec je moral včeraj pred kazenskim sodnikom priznati, da je bil že kaznovan, ker je nekemu otroku ušesa prehudo navil.

Vikar Pahor drugače pojasnjuje slučaj z zbadanjem otroka. Prosimo poročevalca, da se oglasi. Krivice nečemo delati nikomur, pa tudi zavijanja ne dopustimo!

Kletov nezvestoto I. del, snopč 107—109 „Slovanske knjižnice“ smo razposlali le onim naročnikom, kateri so plačali naročnino nad snopčem 107. Odsej se bomo držali strogo načela: „naročnino treba naprej plačati“, kar naj blagovolijo uvaževati naročniki z zastanki.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici ima jutri ob 2. uri popoldne svoj letni občni zbor, kakor že bilo svoj čas objavljeno.

Bralno društvo „Jubilej“ v Mavhinjah priredi jutri veselico s plesom v prostorih g. Iv. Terčona. Vspored jako bogat. Po veselici bo ples. Svirala bo domača godba. Petje in godbo bo vodil g. Andr. Urdih.

Veselica v št. Andrežu. — Opozorjamo na veselico, katero priredi jutri popoldne pevsko in bralno društvo v št. Andrežu v prostorih g. Nanuta.

Zaplenjena razglednica. — Tukajšnja okrajna sodnja je zaplenila razglednico, katera predstavlja trdnjavo na Predelu z naslovom „Gruss von Predil“. Izdal jo je Iv. Leon v Celovcu. Slikati trdnjave je po zakonu 17. dec. 1862. prepovedano.

Razgled po svetu.

O deželnih zbiorih. — Deželnim zborom bo rešiti v prvi vrsti deželni proračun in druge tekoče deželne zadeve, poleg tega se bodo po mnogih zastopih pečali z različnimi

politiškimi vprašanji. Sodi se pred vsem, da se bodo v češkem deželnem zboru, delaje priprave za rešitev jezikovnega vprašanja, v galiskem deželnem zboru v kljub nasprotovanju večine ne bodo zadušili glasov odpora proti pruskemu nasilju napram rodnim bratom na Poznanjskem, v tirolskem deželnem zboru bo pa zopet na dnevnem redu se vedno nerešeno avtonomijsko vprašanje. — Del deželnih zastopov s tem zasedanjem zaključuje sedanjo legislativno dobo in se bo torej vršila razprava že kolikor toliko v znamenju volilnega boja, posebno na Nižje-Avstrijskem. Zasedanje deželnih zborov v obče utegne trajati čez sredo julija.

Bosna in Hercegovina v pravem svetu. — „Slov. Narod“ je priobčil že drugi članek o razmerah v Bosni in Hercegovini. Kakšne so te razmere, dokazujejo takile slučaj, posneti iz spomenice vseučilišnikov in okupiranih dežel. Leta 1900. je bilo dražbenim potom prodano 1416 posestev, l. 1901. pa 1800. Zadnje leto je samo privilegirana bosanska banka prodala 17% vseh dražb. Ako se stvari ne izpremené, preide v 50. letih vsa Bosna in Hercegovina po dražbi v tuje roke. Prizadeži so vsled dražb najbolj mohamedanci 66%, potem kristjani 33%, in najmanj tujeji 1%.

Erar konfiscira samovoljno privatna posestva. Slučaj: Vojaško poveljstvo v Avtovcu si je prilastilo v Avtovcu velike pašnike za svoja vezbališča, ne da bi kmete za to oškodilo. In ker se je ta prostor zdel poveljniku še premajhen, je dal konfiscirati njive še enajsterim kmetom ter ni čakal, da bi vsaj žetev spravili na dom in tudi jim ni niti vinarja plačal za to. Enajst kmetov je bilo obračunanih, in na njih pritožbo se ni vlada najmanj ozirala.

Gospod Kallay tolaži navadno vsako leto delegate, da je sedanja samouprava samo predpriprava za prihodnjo konstitucijo. Ali ta sedanja samouprava je ironija za posteno, pravično samoupravo, kajti domače prebivalstvo izdaja v plen tujcem in vladnim uradnikom. Izgled: Leta 1901. so volili v Čajnicah župana; en kandidat je dobil 83, drugi 60, tretji samo 6 glasov, ali vlada si je izbrala — zadnjega.

Pravoslavni in mohamedanci so vsaki obsojeni na visoke globe, ne da bi vedeli zakaj. Iz Nevesinja je bil premestjen siloviti in jako napriljubljeni okrajni glavar Rauch. Lazar Petković je v neki družbi omenil: „Hvala Bogu, da so končno premestili tega Raucha!“ Zato je bil dva dni zaprt in odiz Nevesinja v svoj domači kraj Zalom.

Ahmetu Sedjinoviću v Mostaru je bila zarubljena krava, ki je bila vredna svojih 130 K, a prodana je bila za 30 K — in to samo zato, ker se je njegov dečko manj spoštljivo izrazil o neki vladni kreaturi. — Kmetom v Biogradu je bilo uradno naročeno, naj zidajo na svoje stroške farovž. Ko so se ti zbrali v Nevesinju na okrajnem uradu ter ugovarjali ukazu, češ, da so ubožni ter da farovža nikakor ne morejo graditi na svoje stroške, je adjunkt Nikodemč njih govornika oklofotal, ostale pa obsodil v globo od 10 do 40 K.

Davkarski oficijal Benda je vzel dne 2. septembra 1901. na sejmu v Gacku jez-darskega konja Agi Saviču Medaniču ter je z njim odjahal na deželo pobirati desetino. Aga je moral peš domov, in ko po 10 dneh ni dobil nazaj niti konja niti nagrade zanj in se je pritožil, je bil za to še ozmerjan, da je tat in zapoden iz urada. — Zandarmerijski stražmojster Mrdja je prišel nekoč na večer z zandarjem Baničem in Trunkarjem v Vukomančovo hišo na Gacku ter so se vedli jako nespodobno napram ženskam. Ko so temu domači ljudje ugovarjali, so zandarji potegnili sablje ter jih ranili. Poglavar rodbine, Jole Vukomanović, se je napotil k okrajnemu uradu s pritožbo, a okrajni uradnik ni sprejel njegove pritožbe.

Isti stražmojster je zapeljal dekle Tončko Sojičevno iz Jasenika. Ko so se kazale posledice, je zapeljivec zugal dekletu, da bo zaprto, ako rodi doma. Dekle je izginilo in se ni več vrnilo. Tudi pritožba Baršev je bila zaman. — Črnogorka Jurjina Beatovičeva je sla v Gacko s postavnim potnim listom. Zandar Berner jo je hotel posiliti in ko ni ničesar opravil, je poklical svoje tovariše, jo dal zvezati ter odpeljati v Gacko, češ, da je vohunka. Črnogorko so potem po odgonu iztirali čez mejo.

Zendarm Jozo Ivić je hotel posiliti ženo Blagoja Djuricića iz Bodezista. Ko je med tem prisel njen mož, ga je zandar zvezal,

privezel k repu svojega konja ter vlek k okrajnemu sodišču v Gacku. Od ondod so ga sicer izpustili v malo dneh, a njegove pritožbe zoper žandarma niso sprejeli.

Trifko Divjan iz Kravareva v gaskem okraju je srečal potoma žandarmerijsko stražo, katero je pozdravil, kakor je ondi navada. Žandarm Karón ga je pobil na tla, ga z nogu suval, ker baje ni pozdravil dovolj ponižno. Uro pozneje je srečal Divjan drugo stražo in ni pozdravil. Zdaj pa je bil zopet tepen, ker ni pozdravil cesarskih ljudi.

In vzlic takim pritožbam, vzlic spomenu bosensko-hercegovskih mohamedancev pa se nihče ni genil v delegaciji, razun Čekov, za obrambo mandranih pravic zatirane naroda.

Kakor Mohamedanci, tako tudi pravoslavni branijo pred vsem svojo idealno posest — svojo vero, za narodnost se Mohamedanec preveč ne zmeni. In ker je v tem oziru Mohamedanec enako kakor pravoslavni Srb stiskan od vlade, združila sta se oba zoper vlado za obrambo svojih pravic in s tem se nekako obuja v Mohamedančih narodno čustvo, ki se čutijo sorodnimi s sotrpinom pravoslavnim Srbom.

Samomer v Borštu. — V Borštu pri Trstu se je vstrelil v svojem stanovanju 19-letni Ivan Gasparič. Krogla je podrla mladencu lobanjo. Poklicali so hitro zdravnika, ali vsaka pomoč je bila zaman. Pravijo, da vzrok samomoru je nesrečna ljubezen.

V podgorski občini je padala 17. t. m. kakor oreh debela toča, in sicer v vaseh: Erjavče, Gaberh, Huje in Pregarje. Toča je naredila premnogo škode. Videti je bilo, kakor da je padel sneg.

Duhovščina in biciklij. — Konferenca škofov v Bologni je sklenila soglasno, da prepove vsem duhovnikom svojega področja rabo biciklja.

Albert, kralj saksonski, je umrl v četrtek. Rojen je bil l. 1828. Kralj je postal l. 1873. Udeležil se je raznih nemških vojn, kakor l. 1866. in 1870—1871.

Srečna Španija! — Na Španskem je konviktor 3115; v njih 59.933 ljudi. „Bratov“ je 10.745, spravljenih v 529 konviktih. Nun je 49.188 v 2586 konviktih. Poleg tega je pa še 354 drugih samostanov.

To je število! Ni čuda, da se Španci vpirajo proti takim „smeštanom“. Ako bi bil v vsakem samostanu po 1 brat, oziroma 1 nuna, bi jih bilo že veliko preveč!

V Franciji razpravljajo v senatu o uvedanju dveletne vojaške službe. Čujejo se najrazlični glasovi za tako uvedbo in proti njemu.

Novost vesti. — Češki minister-rojak Rezek ostane. Cesar ni sprejel njegove demisijske. — Iz Londona brzojavljajo, da je Krüger pripoznal pogoje miru. — Zasedanje gosposke zbornice se je včeraj odgodilo. — Shod žurnalstov na Dunaju je protestoval proti omejitvi kolportaze, bojkotnemu paragrafu in proti odkazovanju tožbe okrajnim sodnijam brez apela. — Zasedanje ogerske zbornice je odgodeno do oktobra.

Poslanica.*)

Gospodu

Francu Guzelju, vikarju v Logjeh.

Dne 18. t. m. ste imeli krasno poroko, kakoršne se ne najde zlepa. Da o njej ne pozabite in da tudi drugi kaj zvedo o tem, naj pride cela stvar v javnost.

Ženin spada še pod vojaščino. Od c. kr. okrajne sodnje v Kobaridu je bil imenovan polnoletnim in je na podlagi tega dekreta delal prošnjo na vojaško oblast za dovoljenje ženitve. Pretečeni teden ste poslali k ženinu naznanilo, da dovoljenje za ženitev je prišlo. Dne 11. t. m. sta šla ženin in nevesta k Vam na običajno izpraševanje; 14. t. m. je došel nevestin oče k Vam ter sta določila dan poroke za 18. t. m. ob 9. uri zjutraj. Tudi ste poslali žnina in nevesto k spovedi v Breginj dne 17. t. m., kar sta tudi storila. Sedaj pa pride najlepša:

Določenega dne 18. t. m. točno ob 9. uri zjutraj je zvonilo k maši, ženin, nevesta in sva tje so došli, kakor tudi mnogo ostalega ljudstva. Pred oltarjem je bilo pripravljeno klečalo, kamor sta pokleknila ženin in nevesta in na to ste stopili Vi v mašni obleki in z knjigo v rokah pred oltar. Pričela je poroka tako:

„Ženin, imate dovoljenje od sodnije?“ — Na to ženin: „Saj so oni rekli, da je dovoljenje prišlo.“ — Nato ste se Vi obrnili

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

ter odšli v zakristijo. Ženitvanjska priča Matija Gasparut je stopil za Vami ter Vas opozoril, kaj ste storili — a zaman. Zahtevali ste še vedno dovoljenje od c. kr. okrajne sodnije, za katero ste vedeli prav gotovo, ko ste mi sporočili, da dovoljenje za ženitev je prišlo. Tudi imamo od Vas za to pismen dokaz, katerega ste nam po tako lepi poroki izročili, s katerim naj gremo na c. kr. sodnijo po duplikat, ter ste omenili, da se je prvopis nekam izgubil, in ste navedli tudi dan in število dotičnega sodnijskega odloka.

Mašo ste sicer pozneje imeli, a brez ljudstva, katero je vse ogorčeno zapustilo cerkev ter po vasi uprizorilo radi Vas velik hrup. Povemo Vam, da smo „ohcet“ imeli vseeno, — tudi v Breginju smo se prav pošteno veselili pri Vam tako zopni muziki. Nevesto pa smo tudi pripeljali na ženinov dom brez nuncvega „žegna“.

Prašamo Vas, ali je to hvaležnost od Vas, ko smo bli obkralj ob deželnozborskih volitvah z Vami v Breginj volit ter volili vsi, kakor ste Vi hoteli? Sicer ste nam res takrat dali „za pit“, a vendar da boste našo ubogljivost na tak način plačevali, nismo mislili. Lepi Vam hvala!

V Logjeh, dne 19. junija 1902.

Ivan Kosič, ženin, Anton Kosič, priča,
Matija Gasparut, priča, Jožef Kosič, svat.

Gospodična

vešča pisarniškim poslom, po možnosti knjigovodstva, dobí takoj službo v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček — v Gorici, Gosposka ulica št. 11. — Njena služba bo: upravnništvo »Soče«, »Primorca«, vodstvo knjižne zaloge in tiskovin. Pisava čedna! Prednost znanje drugih navadnih jez. cv. — Plača po pogodbi. — Nekaj kavejce! — Ponudbe naravnost na tiskarno. — Reference.

Išče se učenca

za čevljarsko obrt.

Ponudbe sprejema Peter Cotič, čevljarski mojster v Gorici, Gosposka ulica št. 14.

Hiše in zemljišča na prodaj.

Podpisani si usoja naznanjati, da ima na prodaj dve lepi hiši; pri vsaki hiši je tudi malo zemljišča in lepo dvorišče. Hiše se nahajajo na lepem kraju mesta. Ena hiša stane 5.500 gld., druga hiša stane 3.300 gld. Natančneje se izve pri gosp.

Josipu Kocijančiču v Gorici, Stračice št. 14.

Blag. gosp.
Gabrijel Piccoli,
lekarnar

živori zaležnik Nj. svetosti papeža Leona XIII.
v Ljubljani.

Podpisane si usoja naznanjati Vašemu blagorodju, da se je doposlana tinktura za želodec rabila z dobrim uspehom pri želodčnem ter črevesnem kataru kakor tudi v boleznih na jetrah in obistih.

Gradec, dne 2. februarja 1897.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Provincijal:

F. Emanuel Leitner, višji zdravnik.

Že mnogo časa svetujem vsem, kateri trpijo na bolečinah v želodcu in nerednostih v črevesih, da uporabljajo Vašo izvrstno želodčno tinkturo, ki jo sem jaz sam uporabljal s prav izvrstnim uspehom. Z odl. spoštovanjem

Monjan, (Istra), 6. oktobra 1900.

Don Peter Franceschini, župnik.

Je v razprodaji v lekarnah v Gorici, Tolmini, na Primorskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji & 30 vin. steklenica.

E. LEBHERZ

Gorica

tovarna užigalice
priporoča prebivalcem Primorskega svoje izdelke raznih vrst posebno izvrstne in zanesljive užigalice

Apollo

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
izvlepkovskih,
furianskih,

briskih, del
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cena zmerna. Postrežba poštena

Vrtna ulica 8.

Koroški
Rimski vrelec

najfinejša planinska kisa voda, izkušana ob vseh nakodih, posebno otroških, ob slabem prebavljanju, ob boleznih na mehurju in ledvicah.

Zeloga: Ed. Fenzari v Gorici Via Vetturini, Caserma in v vseh trgovinah z mineralnimi vodami.

Na dež jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetnjo Na lkovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetlinjo

Tovarna vzornih televiznih priprav
JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.
se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih televiznih po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih. V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočljivih spricah domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerno, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Geniki, proračuni in načrti za popolne televizne pošilja na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Razglas!

V torek, dne 24. junija, v dan sv. Ivana bode v Devinu starodavni in znameniti konjski trg.

Županstvo v Devinu.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Milijon dam uporablja

„FEEOLIN“.

Vprašajte Svojega zdravnika, če ni „Feeolin“ najboljša lepilna sredstvo za kožo, lasje in zobne. Najnečistejši obraz in najgrše roke dobijo hitro aristokratsko finost in obliko z uporabo „Feeolina“. „Feeolin“ je iz 42. najplemenitejših in najsvetlejših zelišč sestavljen angeloški mlo. Mi jamčimo, da izginijo dalje po uporabi „Feeolina“ brez sledu gube in črte na obrazu, zajedce, mozoli, rdečica nosu itd. „Feeolin“ je najboljša čistilna, negovalna in lepilna sredstvo za lase, zabranjuje izpadanje las, plešo in boleznin glave. „Feeolin“ je tudi najnaravnejše in najboljša čistilna sredstvo za zobe. Kdor redno rabi „Feeolin“ mesto mila, ostane mlad in lep. Zavežemo se, denar takoj vrniti, če bi ne bil kdo s „Feeolinom“ popolnoma zadovoljen. Cena komada K 1.—, 3 komadom K 2.50, 6 komadom K 4.—, 12 komadom K 7.—. Poštnina pri 1 komadu 20 vin., od 3 komadov narzgor 60 vin. Povzetje 60 vin. več. Razpošilja glavna zaloga M. Feith, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38, I.

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom v Gorici.

Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2%, — večje stalne, naložene najmanj na jedno leto, po 5%. — Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez izgube obresti. — Rentni davek plačuje zadruga sama.

Posojila daje na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, — proti vknjižbi varščine tudi na 10-letno odplačevanje.

Zadružniki vplačujejo za vsak delež po 1 krono na teden, t. j. 260 kron v petih letih. Po zaključku petletja znaša vrednost deleža 300 kron.

Stanje 1. junija 1902:

Deleži: a) podpisani	K 1.179.300—
b) vplačani	561.633.18
Dana posojila	1.254.738.23
Dopolnilni zaklad	191.216.57
Vloge	417.402.05

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. dec. 1901. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po 5%. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila: na vknjižbo po 5%, na varščino ali zastavo 6%, na menice 6%, s 1/2% uradnino. Glavni deleži koncem leta 6%.

Stanje 31. dec. 1901. (v kronah): Članov 1819 s 7932 deleži po 20 K = 158.640. — Hranilne vloge 1.318.965. — Posojila 1.379.213. — Vrednost hiš 142.643 (v resnici so vredne več). — Reservni zalog 63.014.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar. — Posojila se dajejo le zadružnikom.

Prva slovenska odlikovana krojaška delavnica v Gorici.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec

Vrtna ulica št. 26.

Izdeluje vsakovrstne moške obleke po vsakem kroju ter za vsaki stan. Ima tudi bogato zalogo domačega in angleškega sukna vseh vrst za vsak letni čas. Blago je iz najboljših tovarov ter vedno sveže.

Izdelke iz blaga lastne zaloge jamči.

TOVARNA BARV ZA PROČELJA

Prva c. kr. avstro-ogerska privil.

Karol Kronsteiner, Dunaj III., Hauptstrasse 120.

Odlikovana z zlatimi svetinjami.

Zalagatelj nadvoj. in knežkih posestnih oskrbnikov, civilnih in vojaških oblastev za zgradbe, železnice, rudokopov in plavžev, zidarskih družeb, zidarskih podjetnikov in mojstrov, tovarnarjev in posestnikov. — Barve za pročelja, na katere ne vplivajo vremena, se raztopijo v apnu ter se razpošiljajo suhe v prahu v 40 različnih uzorcih à 16 kr. kilogram in višje. Čistost barve se od oljnatih ne razlikuje.

200 kron darila za dokaze ponarejanja. — Dopisuje se v slovenskem jeziku.

Uzorec na p. prju z navodilom zastoj in franko.

C. kr. priv.

ASSICURAZIONI GENERALI V TRSTU.

Stanje društva 31. decembra 1901.

Garancijski zalogi:

1. Osnovna glavica	K 10.500.000—
2. Rezervni dobiček	16.022.487-99
3. Rezervni gotovina za višje škode	3.488.741-26
4. Rezervni zalog za premije po bilanci A	7.624.065-10
5. Rezervni zalog za premije po bilanci B	147.165.146-89
6. Gotovina za oskrbo udelnikov	2.903.244-82
7. Zalog v korist življenjskega oddelka	2.615.741-05

K 190.319.427-11

Garancijski zalogi

so obtoženi kakor sledi:

1. Posedba in hipoteke	K 31.870.290-66
2. Posojila na življenjske police društva	17.799.821-32
3. Posojila na vrednostne papirje	2.467.253-17
4. Državni in drugi vrednostni papirji	122.468.568-59
5. Menice v portefeulu	1.140.190-42
6. Obligacije delničarjev	7.350.000—
7. Vložki pri raznih bankah, gotovina, dolžniki z odštetiimi upniki	7.223.302-95

K 190.319.427-11

Škode izplačane lastnim zavarovancem tekom leta 1901 K 27.945.234-91

Prej izplačane svote K 688.595.391-06

Torej skupna svota vseh izplačanih škod od začetka društvenega obstoja K 716.540.625-97

Tekoča glavica zavarovancev življenja dne 31. decembra 1901. 571.207.823-19

Najboljše sredstvo zoper

ščurke

se dobiva po 1 krono in K 1-50 v skatljicah pri Otonu Homannu v Radovljici - Kranjsko.

Era največjih svetskih tovarnen za ure me je pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamno, žepne ure prav fino izdelane skoraj zastoj prodajati.

gld. 2-10	nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebr. franc. verižico in tokom.
gld. 4-20	prava srebrna remont. ura s posrebr. amor. žepno verižico in tokom.
gld. 4-70	prava srebrna remont. ura za dame s posrebr. angl. verižico in tokom.
gld. 11—	prava 14karat zlati remont. žepna ura v lepi baržumasti skatljici in elegantno verižico.
gld. 1-50	pravi 8karat zlati prstan za gospode ali dame z elegantnim kamnom.

Za vsako uro se jamči 3 leta.

Nepovoljno se zamerja ali denar nazaj po letu, torej brez rizike. Tem enaka naznanila so ponarejena — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

BRATJE HURVIZ

tovarniška zaloga ur in zlatine na debelo.

Zaloznik avstr. c. kr. uradna ura itd.

Krakovo, Stradon 17. (Avstrijsko).

Ilustrovani ceniki zastoj in franko.

Agentje se sprejmejo.

Odlikovana
kleparska delavnica

Artur Makutz - Gorica

Ozka ulica št. 1.

Priloga svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo žebel vseh vrst za novo stavbo, oziroma preskrblja isto v najkrajšem času.

Prevezna naročila za vpeljavo strojev tudi pozlačeni. — Izdeluje pumpe za vodo. Prireja vpeljavo vode z cerni vsake vrste.

V lastni zalogi ima stroje za žepljanje sodov iz cinkanega železa, škropilnice proti peronospori (ponovljene po Vem relov sestavi); mehove za žepljanje grozja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerne.

Za vsakega nekaj!!!

se dobi v zalogi trdke

J. Zornik - Gorica,

Gosposka ulica št. 7

prva in edina slovenska trgovina za modno in drugo blago.

Najbolje, največje in najceneje skladišče vsakovrstnega perila, srnje za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopice za telovadce, krasnih kravav v vsakem slogu, nogavice, rokavice, životnikov (modercev), solnčnikov, pihalov, dežnikov, blusen, spodnjih kral, divnih okrasov za obleke in vseh potrebščin za vezenje. Priporočevalno najboljše kupovališče za gg. šivilje in gg. krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode) in modercev po vsaki meri in zahtevi se izvršujejo točno.

„Krojaška zadruga“

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici.

Gosposka ulica št. 7.

Velika zaloga manufakturnega blaga.

Priporočaj cenj. odjemalcem svoje v obširni izbiri dospelo novo sveže blago za jesensko in zimsko dobo, za ženske in moške; vsakovrstna sukna, kot: Loden, Cheviot, Kammgarn i. dr.

Krasna izbira volnenin, forštajnov (porhet), »Lawn Tennis« i. dr. za ženske obleke.

Priporočaj izborna perila, bombažasto in cvrtnasto, katero prejema iz prvih slezkih tovarn; med temi ima tudi preproge, namizne prte, zavese, žepne rute, bombažaste in cvrtnaste, blago za blazine, plahte, kovtre, žamet in pliš v vseh barvah; prtenino, ogrinalke itd. Lepo perilo za moške in sicer: srajce, ovratnike, zapestnice, prsnike, ovratnice, nogovice, Jäger-srajce, za hribolazce itd. itd.

Vse po najnižjih in zadnjih cenah brez pogajanja.

Na željo se pošlje tudi uzorce, poštnine proste.

Lekarna Cristofolletti v Gorici

Prave in edine železne kapljice
z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka.)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva — Tekapljice vredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepje pokvarjeni želodec storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raji je.

Cena steklanici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

Cristofolletti v Gorici.

Uredništvo
v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. presen je mogote govoriti vsaki dan od 8. do 12. popoldne; ob nedeljah v novo poski ulici št. 11.
dovoljuje podjito le uredništvu.
občinstvo na de.
gostilno
drugo reči, katere ne naj se pošiljajo le

„Pri zlatem križu“

v Kapucinski ulici, stane vse

katera je preskrbljena z dobr. v to-hinjo ter toči izvrstna bela in č. domača vina. Preskrbljeno je s s. bami za prenočišča ter s hlevi za konje in vozove.

Svojim rojakom v mestu in na de-želi se toplo priporoča udani

Ivan Katnik, lastnik.

Rimske toplice.

Tržič (Monfalcone).

Stalna toplina 38°—40°. Doba traja od 15. maja do konec septembra. Zdravijo se posebno belezni v nogah, revmatizem, rakitične in ženske bolezni.

Čistilna voda

iz vrelcev Mathias, lastnina

Henrika Mattonija v Budimpešti

je toplo priporočena od prvih tu- in inozemskih zdravniških avtoritet kot najboljše čistilno sredstvo. Odlikuje se radi množine soli »Glauber« in grenke soli, katero ima v sebi ter s svojim hitrim in dobrim učinkom.

Zaloga za Gorico:

Lekarna G. B. Pontoni.

C. kr. privil.

civilna, vojaška in uradna krojačnica

M. Poveraja v Gorici

na Travniku št. 5.

Se dobivajo vsakovrstna moderna sukna kamgarn, piquet lastnik, adria, ševjol itd., blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn ter gotove obleke, perilo vseh vrst in spadajoče priprave k paradnim oblekam za vsaki stan. Blago na meter in gotove obleke se prodajajo tako po ceni, da je z mojo trgovino nemo-goča vsaka konkurenca.

Obleke vsake mode od 3 do 9 let K 2-40 in višje

9 15 8-50

15 dalje 15—

vrhne sukne vsake mode 24—

za čistilo duhovščino 28—

plače 3—

3 metre 20 cm

Črna ali modrega kamgarna za snažno obleko,

primerno za vsakega ženina samo za gld. 4-50.

Pošilja se po povzetju. Kor ne ugaja, se sprejme nazaj.

To blago se prodaja po tako nizki ceni, samo dokler zaloga dopušča.

Seidel & Naumannov pisalni stroj „IDEAL“

Vzbuja senzacijo.

Jasna pisava od prve do zadnje črke. Stroj je jako trpežen. Na močnem ministerjalnem papirju izdela 4—6 iztisov, na konceptnem papirju 8—10, na tanjem papirju 12—16. Najvišje priznanje ter prva zmaga ameriške konkurence. — Zlata svetinja; Berlin (maj 1901.)

Clavno zastopstvo za Avstro-Ogersko:

Hch. Schott & Donnath

Dunaj III. 3. Heumarkt 9.

Iščejo se zastopniki za deželo.

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)

Naznanja slavnemu občinstvu, gospodom trgovcem in založnikom pohištva, da ima

veliko zalogo

veliko zalogo

izgotovljenega pohištva vseh slogov

v Solkanu pri Gorici.

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo, da smo prevzeli dosedanje trgovino pohištva trdke Ant. Černigoja v Trstu, Via Piazza vecchia št. 1, katero bomo vodili pod enakim imenom.

Kar ni v zalogi, se izvrši točno po naročilu v najkrajšem času.

Cene zmerne.

Delo je lično ter dobro osušeno.

Ako ne veste kje se kupi najboljše vrste

gumijevih trakov (lastike)

bakrenega vitrijola žvepla

in drugih za kletarstvo potrebnih predmetov

vam pové

A. Jeretič, mirodilničar.

Tržna ulica (poslopje okr. sodišča.)

Pristno kranjski

Laneno-oljnati firnež

prodaja

ADOLF HAUPTMANN

v Ljubljani.

Tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja.

Ilustrovani ceniki so franko na razpolago.

Prodaja na debelo!

Prodaja na drobno!

sredstvo!

Dietetično

Za bolne na želodcu!

Vsakemu, kateri si je pokvaril želodec, bodisi da se je prehladil ali prenapolnil želodec, jedel slabo pripravljena, neprebavljiva, pregorka ali premrzla jedila, ali sploh neredno živel, tako da trpi na gorečici, želodčnem krču, tiščanju želodca, težkem prebavljanju ali zastitženju, bodi priporočeno dobro in izvrstno domače zdravilo, katero je že mnogo let v rabi, to zdravilo je

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ullrich-ovo zeliščno vino je pripravljeno iz pristnega vina in izvrstnih zdravilnih zelišč, krepi in oživlja želodec, ozdravi vse želodčne bolezni in pospešuje obnavljanje sveže krvi.

Ako se rabi zeliščno vino pravočasno, se vse želodčne bolezni skoraj takoj ozdravijo. Ne sme se toraj obotavljati in se mora že pri glavobolu, riganju, deravici (zgaga), napenjanju, bljuvanju takoj rabiti. Večkrat izginejo vse te bolezni, ako človek parkrat pije omenjeno zeliščno vino.

Ako se človeku zapeka in ne more na potrebo, čuti nekako tesnobo, klanje (madron), srčno utipanje, brezsenost, kakor tudi zaspanje krvi v jetrih, vranici in vratnici (hemoroidi). Zeliščno vino ozdravi vse to hitro, odpravi neprebavljivost in odstrani iz želodca in črev vse nepotrebne in nerabljive snovi.

Medlost, bledost, pomanjkanje krvi in oslabelelost so navadno posledice slabe krvi in bolnih jeter. Ako se nima apetita oslabi, a glavobol in noči prebije brez spanja upliva tako nanj, da začne hirati. Zeliščno vino pomaga zopet, okrepi životno moč. Zeliščno vino pospešuje apetit, prebavo in reditvo, pospešuje delovanje krvi, pomiri razdražene živce in obudi veselje do življenja. Vse to dokazujejo mnoge zalvale in priznanja.

Zeliščno vino se dobi v steklenicah po gld. 1.50 in 2. — v lekarnah v Gorici, Korminu, Ajelu, Čaplunju, Gradežu, Romansu, Fiumičelu, Gradišču ob Soči, Ronkah, Ogledu, Trzinu, Kanalu, Vidmu, Palmanovi, Tolminu, Idriji, Ajdovščini, Sežani, Vipavi, Portogruaru, Trstu itd. kakor tudi po vseh lekarnah avstro-ogerske monarhije in bližnjih deželah. Lekarna G. Cristofletti v Gorici pošilja tri in več steklenic zeliščnega vina po originalnih cenah po vsi Avstriji.

Opominja se na različne ponaredbe!

Zahteva naj se izrecno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ovo zeliščno vino ni nikaka skrivnost, ono obstoji iz: Malaga vina 450,0, vinčnega špirta 100,0, glicerine 100,0, rudečega vina 240,0, soka jerebikovih jagod 150,0, črnejševga soka mane 30,0, kopreca, janeža, helenine korenike, ameriške korenike, korenike svišča in kolmeža 10,0. Vse to dele naj se zmeša!

sredstvo!

sredstvo!

Švicarska urarska obrt.

Sam 16 K.

Naznanjamo vsem večakom, častnikom, poštnim, železniškim in redarskim uradnikom kakor tudi vsakomur ki rabi dobro uro, da smo opreželi edino razprodajo novoiznajdene originalne genfske 14-karalne remon. ure zlatega, elektro-plaque, "sestav glas-batte". Te ure imajo protimagnetične preciziski urni stroj, so najnatančnejše regulirane in preskušene

in dajamo za vsako uro 3-letno pismeno jamstvo. Okrov, ki je sestavljen od treh odskočnih pokrovkov, je moderno in krasno izdelan ter napravljen iz novo iznajdene ameriške goldinske kovine ter prekrit s 14-karat. zlatom, tako, da je podoben čistemu zlatu, in večaki jo ne morejo razločevati od prave ure, ki velja 200 kron. Edina ura na svetu, katera ne zgubi nikoli zlatega lica. Sprejeli smo v 6. mesecih 10.000 dodatnih naročb in okoli 3000 pohvalnih pism. Cena uri za gospode ali dame je 16 kron poštnina in colnina prosta. Vsaki uri je brezplačno pridejan možniček od usnja. Krasne in moderne verižice od zlatega plaque za gospode ali dame (tudi ovrtnice) po 3—5—8—10 K. Ako ura ne ugaja, se sprejme nazaj vsled česar se nima nobenega rizika. Razpošiljanje po poštnem povzetju ali predplačilu. Naročbe pošiljati na Razpošiljanje ur „Chronos Basel“ (Švica). Za pisma v Švico je staviti znamko za 25 stot., na dopisnice 10 stot.

Išče se učenca ali praktikanta za modno trgovino.

Ponudbe sprejema J. Zornik v Gorici v Gosposki ulici.

Dobre ure in po ceni!

3-letnim pismenim jamstvom razpošilja na zasebnike prva tovarna ur v Mostu (Kis).

Hanns Konrad,

luzer ter zlatar — Most (Česko). Dobra ura Rem. iz niklja št. 375; srebrna ura Rem. št. 580; srebrna verižica št. 120; budilnik iz niklja št. 186.

Tvrda je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlato in srebrne svetilje iz razstav ter tisoče prispalnih pism. — Ilustrovan cenik našteti!

IVAN REBEK

ključavničarski mojster

v Celju

Poljske ulice št. 14

prilporeča

najfinjšje, najboljše

in najvarnejše

patentirane

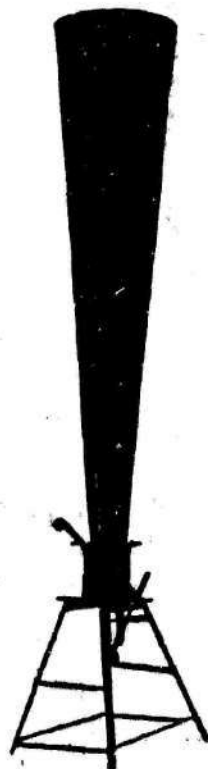
strelne

priprave

proti toči.

Možnariji niso iz tega železa, ampak so pri večji strelnih pripravah iz kovanega železa, pri manjših pa jekleni.

Ceniki z opisom uporabe na zahtevanje brezplačno.

Jersan-Calcop

Železnato, redilno in okrepčajoče sredstvo, tvori krv in krepi živce, je okusno in prebavljivo. Poizvete se lahko o tem pri kakem zdravniku.

Glavna zaloga za Gorico: Mirodilnica Anton Jeretič.

Christofle & Co.

in kr. dvorni založniki

Heinrichhof Dunaj I. Opern Ring 5.

Težko posrebrnjeno

namizno orodje in posodje vseh vrst

(žlice, vilice, noži itd.)

Pripoznani najboljši izdelki izredne trpežnosti.

Največja izbira najlepših modelov.

Ilustrovan cenik na zahtevanje.

Vsi Christoflovi izdelki imajo v jamstvo svoje izvrstnosti vtisneno gornjo varnostno znamko in ime Christofle.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček

V Gorici

prilporeča knjige:

Odsevi I. Zofka Kveder. IV. knjiga »Salonske knjižnice«. Cena po pošti K 2.—.

Slovensko-ruski slovar in slovnica, M. M. Hostnik. Cena po pošti K 5.50.

Vstajenje. Lev. Nik. Tolstoj. »Slovanske knjižnice« snopič 94 101. Cena po pošti K 3.50.

Venec slov. povestij. V. knjiga. Cena po pošti K 1.20.

Knjižnica za mladino. Knjiga 25, str. 214, — knjiga 26, str. 175. — Cena po 1 K. Trdo vezana; fin papir. — Štiri knjige na leto za K 3.20.

Kletev nezvestobe. Roman. I. del. Str. 285. — Spisal pisatelj II. del v avgustu. Cena celotnemu romanu K 3.20. Naročniki »Slov. knjižnice« K 2.40.

Pošilja se jedino po povzetju ali naprej poslanim zneskom.